

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2022. szeptember 22. *

Tartalomjegyzék

I.	Jogi háttér	4
	A. A 2002. évi költségvetési szabályozás	4
	1. A 2002. évi költségvetési rendelet	4
	2. A 2002. évi költségvetés végrehajtásáról szóló rendelet	5
	B. A 2012. évi költségvetési szabályozás	6
	1. A 2012. évi költségvetési rendelet	6
	2. A 2012. évi felhatalmazáson alapuló költségvetési rendelet	7
	C. A 2018. évi költségvetési szabályozás	7
II.	A jogviták előzményei	8
	A. A fellebbező	8
	B. Az adminisztratív előzmények	8
	1. A 2013. november 7-i határozat	9
	2. A 2014. december 16-i határozat	9
	3. A 2015. május 8-i határozat	10
	C. A bírósági előzmények	10
	1. A T-29/15. sz. ítélet	10
	2. A T-381/15. sz. ítélet	11
	3. A C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet	12

* Az eljárás nyelve: francia.

4. A C-183/17. P-INT. sz. végzés	13
D. Az első fokon tárgyalt ügyek	13
1. A T-381/15. RENV. sz. ügy	13
2. A T-645/19. sz. ügy	15
III. A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás	16
A. A felek kérelmei	16
B. A Bíróság előtti eljárás	17
IV. A fellebbezésekről	17
A. A jogviták tárgyáról és az eljáráshoz fűződő érdekről	17
1. A felek érvei	17
2. A Bíróság értékelése	18
B. A C-619/20 P. sz. fellebbezésről	20
1. Az első jogalapról	20
a) A felek érvei	20
b) A Bíróság álláspontja	21
2. A második jogalapról	24
a) A felek érvei	24
b) A Bíróság álláspontja	25
C. A C-620/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésről	26
1. Az első jogalapról	26
a) A felek érvei	26
b) A Bíróság álláspontja	28
1) Az ítélt dolog ereje (res iudicata) elvének megsértésére alapított, első kifogásról	28
2) A 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás kellően súlyos megsértésére alapított, második és negyedik kifogásról	28
3) A gondossági kötelezettség megsértésére alapított, harmadik kifogásról	31
2. A második jogalapról	34

a) A felek érvei	34
b) A Bíróság álláspontja	35
V. A T-381/15. RENV. sz. ügyben benyújtott keresetről	36
A. A visszautalásról	36
B. A Bizottságot a jelen ügyben terhelő gondossági kötelezettség kellően súlyos megsértése esetének fennállásáról	36
C. A hivatkozott károkról és a megállapított jogsértéssel fennálló okozati összefüggésről	37
VI. A költségekről	39

„Fellebbezés – Fejlesztési együttműködés – Az Unió költségvetésének egy nemzetközi szervezet által közvetett irányítás útján történő végrehajtása – Valamely szervezet költségvetés-végrehajtási feladatokkal való megbízásának e szervezet nemzetközi szervezeti jogállásával kapcsolatos kétségek miatt történő mellőzésére vonatkozó döntés – Megsemmisítés iránti kereset – A megsemmisítést kimondó ítélet végrehajtása – Az ítélt dolog ereje – A megsemmisített jogi aktus kibocsátójának kötelezettségei és hatáskörei – Előkészítő aktus – Elfogadhatóság – Kártérítési kérelem – Magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabály – Az Unió költségvetési rendeletei – Gondossági kötelezettség – E kötelezettség kellően súlyos megsértésének fennállása – Esetről esetre történő konkrét vizsgálat – Nem vagyoni kár – A jogellenes aktus megsemmisítése révén megvalósuló megfelelő és elegendő jóvátétel – Vagyoni kár – Jogvita, amelynek eldöntését a per állása nem teszi lehetővé – Az ügynek a Törvényszék elé való visszautalása”

A C-619/20. P. és C-620/20. P. sz. egyesített ügyekben,

az **International Management Group (IMG)** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: J.-Y. de Cara és L. Levi ügyvédek)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2020. november 19-én benyújtott két fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: J. Baquero Cruz és J. Norris, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, J. Passer (előadó), F. Biltgen, N. Wahl és M. L. Arastey Sahún bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott azon határozatra, miszerint a C-619/20. P. sz. ügy elbírálására indítvány nélkül kerül sor,

a C-620/20. P. sz. ügyben a főtanácsnok indítványának a 2022. március 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 A C-619/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésével az International Management Group (a továbbiakban: IMG) az Európai Unió Törvényszéke 2020. szeptember 9-i IMG kontra Bizottság végzésének (T-645/19, nem tették közzé, EU:T:2020:388, a továbbiakban: megtámadott végzés) hatályon kívül helyezését kéri, amely végzéssel a Törvényszék elutasította az egyrészt az Európai Bizottságnak a 2019. január 31-i International Management Group kontra Bizottság ítélet (C-183/17 P és C-184/17 P, EU:C:2019:78, a továbbiakban: C-183/17. P. és C-184/17 P. sz. ítélet) végrehajtása keretében öt bizonyos iratok benyújtására felszólító 2019. július 18-i levelének megsemmisítésére, másrészt az ezen levél, valamint az ezen ítélettel megsemmisített határozatokkal okozott károk megtérítésére irányuló keresetét.
- 2 A C-620/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésével az IMG a Törvényszék 2020. szeptember 9-i IMG kontra Bizottság ítéletének (T-381/15 RENV, EU:T:2020:406, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítélettel a Törvényszék elutasította az IMG-nek a Bizottság 2015. május 8-i levelében foglalt azon bizottsági döntéssel okozott károk megtérítése iránti keresetét, hogy nem köt vele újabb, közvetett irányítás melletti megbízásra szóló megállapodásokat „mindaddig, amíg nemzetközi szervezeti jogállását illetően nincs teljes bizonyosság”.

I. Jogi háttér

A. A 2002. évi költségvetési szabályozás

1. A 2002. évi költségvetési rendelet

- 3 A 2006. december 13-i 1995/2006/EK, Euratom tanácsi rendelettel (HL 2006. L 390., 1. o.) módosított, az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletet (HL 2002. L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.; a továbbiakban: 2002. évi költségvetési rendelet) 2013. január 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 298., 1. o.; a továbbiakban: 2012. évi költségvetési rendelet). A 2012. évi költségvetési rendelet

212. cikkének a) pontja ugyanakkor előírta többek között azt, hogy a 2002. évi költségvetési rendelet 53. és 53d. cikkét továbbra is alkalmazni kell a 2013. december 31-ig tett kötelezettségvállalásokra.

4 A 2002. évi költségvetési rendelet 53. cikke előírta:

„A Bizottság a költségvetést az 53a–53d. cikkben foglalt rendelkezéseknek megfelelően, az alábbi módok valamelyikén hajtja végre:

- a) centralizált alapon;
- b) megosztott vagy decentralizált igazgatással;
- c) nemzetközi szervezetekkel való közös igazgatással.”

5 Az 53d. cikk többek között az alábbiakat mondta ki:

„(1) Amennyiben a Bizottság közös igazgatással hajtja végre a költségvetést, úgy – [...] – egyes végrehajtási feladatokat nemzetközi szervezetekre ruház át [...]

[...]

(2) A nemzetközi szervezetekkel a források rendelkezésre bocsátásáról kötött egyedi megállapodások részletes rendelkezéseket tartalmaznak az e nemzetközi szervezetekre ruházott feladatok végrehajtását illetően.

[...]”

2. A 2002. évi költségvetés végrehajtásáról szóló rendelet

6 A 2007. április 23-i 478/2007/EK, Euratom bizottsági rendelettel (HL 2007. L 111., 13. o.) módosított, az 1605/2002 rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendeletet (HL 2002. L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145. o.; a továbbiakban: 2002. évi költségvetés végrehajtásáról szóló rendelet, illetve a 2002. évi költségvetési rendelettel együtt: 2002. évi költségvetési szabályozás) 2013. január 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte a 966/2012 rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2012. L 362., 1. o.; a továbbiakban: 2012. évi felhatalmazáson alapuló költségvetési rendelet, illetve a 2012. évi költségvetési rendelettel együtt: 2012. évi költségvetési szabályozás).

7 A 2002. évi költségvetés végrehajtásáról szóló rendelet 43. cikke, amelynek címe „Közös igazgatás”, magában foglalta többek között a (2) bekezdést, amelynek értelmében:

„A [2002. évi költségvetési] rendelet 53d. cikkében említett nemzetközi szervezetek a következők:

- a) kormányközi megállapodásokkal létrehozott nemzetközi közjogi szervezetek és az ilyen szervezetek által létrehozott szakosított intézmények;

[...]

B. A 2012. évi költségvetési szabályozás

1. A 2012. évi költségvetési rendelet

8 A 2012. évi költségvetési rendelet a 214. cikke első bekezdésének megfelelően 2012. október 27-én lépett hatályba. E rendelet e cikk második bekezdése értelmében 2013. január 1-jétől volt alkalmazandó, az ugyanezen albekezdésben e rendelet bizonyos rendelkezései tekintetében meghatározott külön alkalmazási időpontok sérelme nélkül.

9 E rendelkezések között szerepelt e rendeletnek „A költségvetés végrehajtásának módjai” című 58. cikke, amely tartalmazta az alábbi szövegű (1) bekezdést, amely csak a 2014. január 1-jétől vállalt kötelezettségekre volt alkalmazandó:

„A Bizottság a költségvetést az alábbi módokon hajtja végre:

- a) közvetlenül (a továbbiakban: a közvetlen irányítás) szervezeti egységein [...] keresztül;
- b) a tagállamokkal megosztott irányításban (a továbbiakban: a megosztott irányítás); vagy
- c) közvetetten (a továbbiakban: a közvetett irányítás) [...] a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

[...]

- ii. nemzetközi szervezetek és ügynökségeik;

[...]

10 Ami az említett rendelet 84–86. cikkét illeti, azok 2013. január 1-jétől voltak alkalmazandók.

11 Ugyanezen rendelet „Finanszírozási döntés” című 84. cikke értelmében:

„(1) Minden kiadási tételre kötelezettséget kell vállalni, továbbá azt meg kell erősíteni, engedélyezni kell, és ki kell fizetni.

(2) Azon előirányzatok esetét kivéve, amelyeket [...] alap-jogiaktus hiányában is teljesíteni lehet, a kiadásokra történő kötelezettségvállalást az intézmény vagy az intézmény által átruházott hatáskörökkel rendelkező hatóságok által elfogadott finanszírozási döntésnek kell megelőznie.

(3) A (2) bekezdésben említett finanszírozási döntés meghatározza az elérendő célokat, a várható eredményeket, a végrehajtás módszerét és annak teljes összegét. Tartalmazza a finanszírozandó fellépések leírását és az egyes fellépésekre előirányzott összegek megjelölését, valamint végrehajtásuk tervezett menetrendjét is.

Közvetett irányítás esetén a finanszírozási döntés meghatározza az 58. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti megbízott szervezetet vagy személyt, a szervezet vagy személy kiválasztására alkalmazott kritériumokat és a rábízott feladatokat is.

[...]

- 12 A 2012. évi költségvetési rendeletnek „A kötelezettségvállalások típusai” című 85. cikke, az (1) bekezdésének első és második albekezdésében, kimondta:

„A költségvetési kötelezettségvállalás az a művelet, amely során előjegyzik a jogi kötelezettségvállalások teljesítéséből adódó, elkövetkező kifizetések fedezetéhez szükséges előirányzatot.

A jogi kötelezettségvállalás az az aktus, amellyel az engedélyezésre jogosult tisztviselő vállal vagy megállapít egy kötelezettséget, amely költséget eredményez.”

- 13 E rendeletnek „A kötelezettségvállalásokra alkalmazandó szabályok” című 86. cikke, az (1) bekezdésében, a következőket írta elő:

„Bármely olyan intézkedés tekintetében, amely költségvetést terhelő kiadásokat idézhet elő, az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselőnek költségvetési kötelezettséget kell vállalnia, mielőtt jogi kötelezettséget vállal harmadik felekkel [...].”

2. A 2012. évi felhatalmazáson alapuló költségvetési rendelet

- 14 A 2012. évi felhatalmazáson alapuló költségvetési rendeletnek „A nemzetközi szervezetekkel folytatott közvetett irányításra vonatkozó különös rendelkezések [...]” című 43. cikke, az (1) bekezdésében, kimondta:

„A költségvetési rendelet 58. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában említett nemzetközi szervezetek a következők:

- a) kormányközi megállapodásokkal létrehozott nemzetközi közjogi szervezetek és az ilyen szervezetek által létrehozott szakosított intézmények;

[...]

C. A 2018. évi költségvetési szabályozás

- 15 Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 193., 1. o.; a továbbiakban: 2018. évi költségvetési rendelet) 2018. augusztus 2-án lépett hatályba, és ettől az időponttól kezdve alkalmazandó, az egyes rendelkezései tekintetében meghatározott külön alkalmazási időpontok sérelme nélkül.

- 16 E rendeletnek „A költségvetés végrehajtásának módszerei” című 62. cikke, az (1) bekezdésének első albekezdésében, a következőképpen rendelkezik:

„A Bizottság a költségvetést bármely alábbi módon hajtja végre:

- a) [...] közvetlenül (a továbbiakban: közvetlen irányítás) [...];

- b) [...] a tagállamokkal megosztott irányításban (a továbbiakban: megosztott irányítás) [...];
- c) a 125–149. és a 154–159. cikkben foglaltak szerint közvetetten (a továbbiakban: közvetett irányítás), amennyiben az alap-jogiaktus így rendelkezik, illetve az 58. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett esetekben a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

[...]

- ii. a 156. cikk szerinti nemzetközi szervezetek vagy ügynökségek;

[...]”

- 17 Az említett rendeletnek a „Közvetett irányítás nemzetközi szervezetekkel” című 156. cikkének szövege a következő:

„(1) A Bizottság a 62. cikk (1) bekezdése első albekezdése c) pontjának ii. alpontjával összhangban, a nemzetközi megállapodásokkal létrehozott nemzetközi közjogi szervezetekkel (a továbbiakban: nemzetközi szervezetek) és ilyen szervezetek által létrehozott szakosított intézményekkel közvetett módon hajtja végre [helyesen: is végrehajthatja] a költségvetést. Ezeket a megállapodásokat a 154. cikk (3) bekezdésével összhangban, a Bizottság által végzett értékelés részeként el kell juttatni a Bizottsághoz.

[...]

(4) Ha valamely nemzetközi szervezet közvetett irányítás keretében használ fel uniós forrásokat, a vele megkötött ellenőrzési megállapodás alkalmazandó.”

II. A jogviták előzményei

A. A fellebbező

- 18 Amint az a megtámadott ítélet 1. pontjából kiderül, az IMG-t, alapszabálya értelmében, 1994. november 25-én hozták létre a belgrádi (Szerbia) székhelyű „*International Management Group – Infrastructure for Bosnia and Herzegovina*” (nemzetközi irányítási csoport – infrastruktúra Bosznia-Hercegovina részére) elnevezésű nemzetközi szervezatként, azzal a céllal, hogy a Bosznia-Hercegovina újjáépítésében részt vevő államoknak e célból egy erre szolgáló szervezet álljon a rendelkezésére. Azóta az IMG fokozatosan kiszélesítette tevékenységi körét, és 2012. június 13-án székhely-megállapodást írt alá a Belga Királysággal.

B. Az adminisztratív előzmények

- 19 A jelen jogviták adminisztratív előzményei, amint azokat a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet 17–28. pontja ismerteti, lényegében a következők.

1. A 2013. november 7-i határozat

- 20 2013. november 7-én a Bizottság a 2012. évi költségvetési rendelet 84. cikke alapján elfogadta az Európai Unió általános költségvetéséből finanszírozandó, Mianmar/Burmát célzó 2013. évi cselekvési programról szóló C(2013) 7682 végrehajtási határozatot (a továbbiakban: 2013. november 7-i határozat).
- 21 E határozat 1. cikke úgy rendelkezett, hogy – az e határozat 1. és 2. mellékletében meghatározottaknak megfelelően – jóváhagyja a Mianmar/Burmát célzó 2013. évi cselekvési programot.
- 22 Az említett határozat 3. cikke akként rendelkezett, hogy a határozat 1. és 2. mellékletében említett szervezetekre a költségvetés közös irányítás útján történő végrehajtásával kapcsolatos feladatok bízhatók, feltéve, hogy erre vonatkozóan megbízási megállapodást kötnek.
- 23 Ugyanezen határozat 2. melléklete a Mianmar/Burmát célzó 2013. évi cselekvési programot képező második fellépést írta le. E melléklet 5. és 8. szakasza lényegében azt mondta ki, hogy e fellépés a kereskedelem fejlesztését célzó olyan programból áll, amelynek 10 millió euróra becsült költségét az Európai Unió finanszírozza, és amelynek végrehajtásának biztosítására az IMG-vel közös irányítás útján kerül sor. Az említett melléklet 8.3.1 pontja úgy mutatta be az IMG-t mint egy Mianmar/Burmában már letelepedett nemzetközi szervezetet, amely az Unió által ezen államban finanszírozott projektek végrehajtásában vesz részt.

2. A 2014. december 16-i határozat

- 24 2014. február 17-én az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) tájékoztatta a Bizottságot, hogy vizsgálatot indított az IMG jogállását illetően.
- 25 2014. február 24-én a Bizottság főtitkára továbbította ezt az információt az ezen intézmény nemzetközi együttműködésért és fejlesztésért felelős főigazgatójának, és felhívta a figyelmét arra, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 248., 1. o.) 7. cikkének (6) bekezdése alapján óvintézkedések meghozatalára kerülhet sor.
- 26 2014. február 26-án e főigazgató e rendelkezés alapján óvintézkedéseket hozott, azokat azzal a körülménnyel indokolva, hogy az OLAF első elemzése kétségeket tartalmazott az IMG jogállását illetően. Ezen óvintézkedések lényegében annak ideiglenes megtiltásából álltak, hogy egyrészt az IMG-vel bármilyen új megbízási megállapodást kössenek az Unió költségvetésének közvetett irányítása címén, a 2012. évi költségvetési rendelet alapján, másrészt, hogy meghosszabbítsák bármely, az Unió költségvetésének közös irányítása címén, a 2002. évi költségvetési rendelet alapján vele már megkötött, megbízási megállapodás hatályát.
- 27 2014. április 25-én a Bizottság nemzetközi együttműködésért és fejlesztésért felelős főigazgatója levelet küldött az IMG-nek (a továbbiakban: 2014. április 25-i levél), amelyben tájékoztatta, hogy a Bizottság adminisztratív ügyiratai közé három új irat került, amelyek közül az első azzal a ténnyel kapcsolatos, hogy öt uniós tagállam, amelyeket az IMG saját tagjaiként mutatott be, nem tekinti magát ilyen tagnak, a második azzal, hogy az Egyesült Nemzetek Szövetségének (ENSZ) főtitkára jelezte, hogy az IMG nem minősül az ENSZ szakosított ügynökségének, a harmadik pedig azzal,

hogyan bizonytalanságok állnak fenn azon személyek jogköreivel kapcsolatban, akik az IMG-t létrehozó aktus aláírása során egyes résztvevő államokat képviseltek. Ugyanezen főigazgató azt is jelezte, hogy figyelemmel az IMG jogállásával kapcsolatos ezen tényezők miatt felmerült kétségekre, utasítást adott szervezeti egységeinek arra, hogy ideiglenesen függesszék fel a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás által bevezetett eljárások alkalmazását az IMG tekintetében annak érdekében, hogy a Bizottság az Unió költségvetésének közvetett vagy együttes kezelése keretében nemzetközi szervezetekre bízassa a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatok elvégzését.

- 28 2014. december 15-én a Bizottság megkapta az OLAF által a vizsgálata lezárását követően elkészített jelentést (a továbbiakban: az OLAF jelentése), amely számos ajánlást tartalmazott. E jelentésben az OLAF lényegében úgy ítélte meg, hogy az IMG nem minősül nemzetközi szervezetnek a 2002. és 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében, és azt javasolta a Bizottságnak, hogy szabjon ki szankciókat az IMG-vel szemben, továbbá térítse vissza az IMG számára e minőségben folyósított összegeket.
- 29 2014. december 16-án a Bizottság a 2012. évi költségvetési rendelet 84. cikke alapján elfogadta a C(2014) 9787 final végrehajtási határozatot (a továbbiakban: 2014. december 16-i határozat). E határozat 1. cikke értelmében a 2013. november 7-i határozat 2. mellékletét egy új melléklet váltotta fel, amelynek 1. és 4.3. szakasza lényegében azt írta elő, hogy az utóbbi határozatban említett kereskedelemfejlesztési program végrehajtását, közvetett irányítással, egy, az IMG-től eltérő szervezet fogja biztosítani.

3. A 2015. május 8-i határozat

- 30 A Bizottság jogi szolgálata 2015. január 16-án feljegyzést készített, az alábbi címmel: „Az [OLAF] [IMG-re] vonatkozó [...] vizsgálat során készített [jelentésének] jogi elemzése”.
- 31 2015. május 8-án a Bizottság levelet küldött az IMG-nek, amelynek célja az volt, hogy tájékoztassa őt arról, hogy milyen lépéseket kíván tenni az OLAF jelentését követően. Konkrétan jelezte, hogy bár az e jelentésben szereplő azon ajánlások többségét, amelyeket nem közölt az IMG-vel, nem fogja követni, többek között úgy döntött (a továbbiakban: 2015. május 8-i döntés), hogy „mindaddig, amíg nemzetközi szervezeti jogállását illetően nincs teljes bizonyosság”, szervezeti egységei nem kötnék vele újabb megbízási szerződést az Unió költségvetésének közvetett irányítása címén a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatok átengedését lehetővé tevő rendelkezések alapján.

C. A bírósági előzmények

1. A T-29/15. sz. ítélet

- 32 A Törvényszék Hivatalához 2015. január 21-én benyújtott keresetlevelével az IMG keresetet terjesztett elő a 2014. december 16-i határozat megsemmisítése iránt.
- 33 A Bizottság elfogadhatatlansági kifogást emelt e keresettel szemben, amelyet arra alapított, hogy a 2014. december 16-i határozat nem megtámadható, mivel egyrészt nem vált ki kötelező joghatásokat, másrészt pusztán megerősítő jellegű a 2014. április 25-i levélhez képest, amely az IMG-t a 2014. február 26-i óvintézkedések fennállásáról tájékoztatta.

- 34 2015. június 30-i végzésével a Törvényszék úgy határozott, hogy a kifogásról az ügy érdemi részének elbírálásakor dönt.
- 35 2017. február 2-i International Management Group kontra Bizottság ítéletével (T-29/15, nem tették közzé, EU:T:2017:56, a továbbiakban: T-29/15. sz. ítélet) a Törvényszék elutasította az IMG keresetét. Ezen ítélet 28–78. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogás nem volt megalapozott, mivel a 2014. december 16-i határozat kötelező joghatásokat váltott ki annyiban, hogy véglegesen megfosztotta az IMG-t attól a lehetőségtől, hogy megkössék vele azt a megbízási megállapodást, amelyre e határozat vonatkozott, másrészt pedig a 2014. április 25-i levélhez képest nem csupán megerősítő jellegű volt. Ugyanakkor az említett ítélet 79–169. és 174. pontjában a Törvényszék kizárta a vizsgálatból az IMG által hivatkozott hét jogalapot, és ebből következően a keresetet mint megalapozatlant elutasította.

2. A T-381/15. sz. ítélet

- 36 A Törvényszék Hivatalához 2015. július 14-én benyújtott keresetlevelével az IMG keresetet terjesztett elő a 2015. május 8-i határozat megsemmisítése és az e határozat által okozott károk megtérítése iránt.
- 37 A Bizottság elfogadhatatlansági kifogást emelt e keresettel szemben, amelyet arra alapított, hogy a 2015. május 8-i döntés nem megtámadható jellegű, többek között azért, mert nem vált ki kötelező joghatásokat.
- 38 2016. január 29-i végzésével a Törvényszék úgy határozott, hogy e kifogásról az ügy érdemi részének elbírálásakor dönt.
- 39 2017. február 2-i IMG kontra Bizottság ítéletével (T-381/15, nem tették közzé, EU:T:2017:57, a továbbiakban: T-381/15. sz. ítélet) a Törvényszék megállapította, hogy az IMG keresetének egy részéről már nem szükséges határozni, az ezt meghaladó részében pedig elutasította a keresetet.
- 40 Ezen ítélet 41–53. és 75. pontjában a Törvényszék mindenekelőtt úgy ítélte meg, hogy a 2015. május 8-i döntés kötelező joghatásokat váltott ki, mivel megfosztotta az IMG-t attól a lehetőségtől, hogy a 2012. évi költségvetési rendelet 58. cikkének (1) bekezdésében említett nemzetközi szervezet általi közvetett irányítás módja szerint öt újabb költségvetés-végrehajtási feladatokkal bízzák meg, így az IMG megsemmisítés iránti keresete elfogadható. Ezt követően az említett ítélet 76–160. pontjában a Törvényszék kizárta a vizsgálatból az IMG által hivatkozott nyolc jogalapot, és ennek következtében a keresetet mint megalapozatlant elutasította. E tekintetben a Törvényszék többek között megállapította, hogy bár a 2015. május 8-i döntést nem indokolták nagyon pontosan és részletesen, azt a jelen ítélet 27. pontjában felsorolt azon három ténybeli és jogi elemre tekintettel kell értelmezni és felülvizsgálni, amelyeket a Bizottság az IMG tudomására hozott annak érdekében, hogy igazolja kétségeit e jogalany nemzetközi szervezeti minőségét illetően. Végül ugyanezen ítélet 170–173. pontjában a Törvényszék, mint megalapozatlant, elutasította az IMG kártérítés iránti kérelmét.

3. A C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet

- 41 2017. április 11-én benyújtott két fellebbezésében az IMG azt kérte, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a T-29/15. és T-381/15. sz. ítéletet, és döntse el végleges jelleggel a jogvitákat, megsemmisítve a 2014. december 16-i határozatot és a 2015. május 8-i döntést, valamint kötelezve az Uniót az utóbbiak közül a második által okozott károk megtérítésére.
- 42 A Bizottság, miközben e két fellebbezés teljes egészében történő elutasítását kérte, ezzel párhuzamosan két csatlakozó fellebbezést nyújtott be, amelyekkel lényegében azt kérte, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a T-29/15. ítélet és a T-381/15. sz. ítélet azon részeit, amelyekben elutasították az ő elfogadhatatlansági kifogásait, és döntse el végleges jelleggel a jogvitákat, a kereseteket – mint elfogadhatatlanokat – elutasítva.
- 43 A C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben a Bíróság először is elutasította a Bizottság két csatlakozó fellebbezését azzal az indokkal, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az IMG két keresete elfogadható volt, mivel azok olyan kötelező joghatások kiváltására irányuló aktusokra vonatkoznak, amelyek kihatással voltak az IMG érdekeire, jelentősen megváltoztatva jogi helyzetét.
- 44 A Bíróság ugyanis a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet 55–60. pontjában megállapította, hogy a 2014. december 16-i határozat olyan finanszírozási határozatnak minősül, amelyet a 2012. évi költségvetési rendelet 84. cikke alapján fogadtak el, és amelynek célja egy korábbi határozat módosítása annak érdekében, hogy egy korábban az IMG-re bízott, költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatot egy harmadik szervezetre bizzanak. Arra is rámutatott, hogy e finanszírozási határozat azzal a hatással járt, hogy megfosztotta az IMG-t attól, hogy ilyen, a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladattal megbízott szervnek minősüljön jogilag, következésképpen megfosztotta az érintettet minden lehetőségtől, hogy később az Unióval erre vonatkozó, az e rendelet 85. és 86. cikke értelmében vett jogi kötelezettségvállalást képező megállapodást kössön.
- 45 Ezenkívül a Bíróság az említett ítélet 61–63. pontjában megállapította, hogy a 2015. május 8-i döntés megtiltotta, hogy az Unió költségvetésének közvetett irányítása címén bármilyen más megbízási megállapodást kössenek az IMG-vel „mindaddig, amíg nemzetközi szervezeti jogállását illetően nincs teljes bizonyosság”, és ezáltal e döntés megfosztotta az érintettet minden azzal kapcsolatos tényleges lehetőségtől, hogy e minőségében költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatokat bizzanak rá, és hogy az ítélkezési gyakorlatból az következett, hogy e hatást az említett döntés kötelező joghatásának kellett tekinteni, amint azt a Törvényszék helyesen megállapította.
- 46 Másodszor, a Bíróság ugyanezen ítélet 84–97. pontjában helyt adott a két fellebbezés azon jogalapjainak, amelyekkel az IMG azt róta fel a Törvényszéknek, hogy az azt állapította meg, hogy a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot és nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor a 2014. december 16-i és 2015. május 8-i döntéseket a 2002. évi és 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében vett nemzetközi szervezeti minőségével kapcsolatos kétségek fennállásával indokolta.
- 47 E tekintetben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor annak megállapítására szorított, hogy az IMG által előterjesztett érvek és bizonyítékok nem cáfolták a Bizottság azzal kapcsolatos kétségeit, hogy az IMG nemzetközi szervezetnek minősül-e, ahelyett hogy megvizsgálta volna a 2014. december 16-i és 2015. május 8-i döntések

jogszerűségét a „nemzetközi szervezeteknek” a 2002. évi és 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében vett fogalmára tekintettel, amely szabályozások e tekintetben „kormányközi megállapodásokkal létrehozott nemzetközi közjogi szervezetekre” utalnak.

- 48 Ebben az összefüggésben a Bíróság többek között rámutatott arra, hogy a jelen ítélet 27. pontjában felsorolt három elem közül jogilag egyik sem volt alkalmas arra, hogy alátámassza az IMG nemzetközi szervezeti minőségével kapcsolatos kétségeket, mivel azok csupán öt olyan állam általi minősítésre vonatkoztak, amelyeket az IMG a tagjai közé tartozóként vagy korábban a tagjai közé tartozóként mutatott be, valamint azon személyek hatáskörére, akik az alapító okiratának aláírásakor e tagállamokat képviselték, nem pedig az IMG összes tagállama általi minősítésre.
- 49 Végül harmadszor, a Bíróság a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet 98–106. pontjában úgy ítélte meg, hogy először is a Törvényszék általi téves jogalkalmazás megállapítása maga után vonta a T-29/15. és a T-381/15. sz. ítélet teljes egészében való hatályon kívül helyezését, másodsor, a két jogvita érdemben való eldöntését a per állása lehetővé tette, mivel az IMG a 2014. december 16-i és a 2015. május 8-i döntés megsemmisítését kérte, harmadszor, e két döntés ugyanazon okok miatt volt jogellenes, mint a T-29/15. és a T-381/15. sz. ítélet, és így azokat szintén teljes egészükben meg kellett volna semmisíteni, negyedszer pedig, az IMG-nek a 2015. május 8-i döntéssel okozott károk megtérítése iránti kérelem elbírálását viszont a per állása nem tette lehetővé, és így azt vissza kellett utalni a Törvényszék elé.

4. A C-183/17. P-INT. sz. végzés

- 50 A Bíróság Hivatalához 2020. január 10-én benyújtott keresetlevelével az IMG azt kérte, hogy a Bíróság a C-183/17. P. és a C-184/17. P. sz. ítélet rendelkező részének 1–3. pontját – ezen ítélet indokolásának 91–105. pontjával összefüggésben – értelmezze úgy, hogy a Bizottságnak nem volt alapja fenntartani az IMG uniós költségvetési szabályozás értelmében vett nemzetközi szervezeti jogállásával kapcsolatos kétségeket.
- 51 2020. június 9-i International Management Group kontra Bizottság végzésével (C-183/17 P-INT, EU:C:2020:507, a továbbiakban: C-183/17 P-INT. sz. végzés) a Bíróság ezt az értelmezés iránti kérelmet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította, mivel az az említett ítélettel nem eldöntött kérdésre vonatkozott. Közelebbről, e végzés 22. és 23. pontjában a Bíróság lényegében rámutatott arra, hogy bár ő a Bizottság által az IMG nemzetközi szervezeti minőségét illetően kifejtett kétségek téves jellegét egy sor olyan elem alapján állapította meg, amelyek nem voltak alkalmasak e kétségek alátámasztására, semmi esetre sem döntötte el azt a kérdést, hogy – egy jogi hibában nem szenvedő elemzés alapján és figyelembe véve a releváns ténybeli és jogi elemek összességét – úgy kellett-e tekinteni vagy sem, hogy az érintett fél rendelkezett ilyen minőséggel.

D. Az első fokon tárgyalta ügyek

1. A T-381/15. RENV. sz. ügy

- 52 A C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet kihirdetését követően a Törvényszék felhívta a feleket írásbeli észrevételeik előterjesztésére, mielőtt írásban megválaszolandó kérdéseket intézett hozzájuk, amelyekre a felek az erre megadott határidőn belül válaszoltak. A Törvényszék a 2020. március 12-án megtartott tárgyaláson meg is hallgatta őket.

- 53 A megtámadott ítélettel a Törvényszék elutasította a jelen ítélet 49. pontjában említett kártérítési kérelmet.
- 54 Először is, a megtámadott ítélet 49–68. pontjában a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy mivel ez a kérelem, amint azt az IMG az írásbeli észrevételeiben az ügynek a Bíróság általi részbeni visszautalását követően pontosította, elfogadhatatlan volt, mivel olyan károk megtérítésére irányult, amelyek vagy a keresetlevélben már szereplőkhöz adódtak hozzá, vagy más jellegűek voltak, mint az abban szereplők. Konkrétan, e bíróság mint elfogadhatatlant elutasította az említett kérelemben szereplő azon kérelmeket, amelyekkel az IMG a 2015. május 8-i döntés miatt állítólagosan elszenvedett különböző vagyoni károk természetbeni, valamint késedelmi kamatok terhe mellett nyilvános nyilatkozattételek útján való jóvátételét kívánta elérni. Ezenkívül az említett bíróság mint elfogadhatatlant elutasított egy olyan kérelmet, amellyel az IMG 10 millió eurós – és nem a keresetlevélben szereplő jelképes egyeurós – összegben meghatározott nem vagyoni kár megtérítését kérte.
- 55 Ugyanakkor a kártérítési kérelmet elfogadhatónak nyilvánították abban a részében, amelyben az bizonyos vagyoni károkra és arra a nem vagyoni kárra vonatkozott, amelynek megtérítését az IMG az említett keresetlevélben kérte.
- 56 Másodszor, a megtámadott ítélet 75–93. pontjában a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy a 2015. május 8-i döntés, bár a Bíróság által a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben kifejtett indokok miatt jogellenes volt, nem sértett meg egyetlen, a jogalanyok számára jogokat keletkeztető jogi szabályt sem.
- 57 E tekintetben, ezen ítélet 76–88. pontjában, mint megalapozatlant, elutasította az IMG azon érvelését, amely szerint azt kellett volna megállapítani, hogy a 2002. és a 2012. évi költségvetési szabályozás azon rendelkezéseit, amelyek megsértésével e határozatot elfogadták, az e rendelkezésekben szereplő „nemzetközi szervezet” fogalmára vonatkozó egyes nemzetközi közjogi szabályok fényében úgy kell értelmezni, mint amelyek célja az, hogy azon szervezeteknek, amelyeknek az említett rendelkezések értelmében vett nemzetközi szervezeti minőségét a Bizottság elismerte, joguk van ahhoz, hogy továbbra is ilyenekként ismerjék el őket.
- 58 Ehhez hasonlóan a megtámadott ítélet 89–93. pontjában a Törvényszék mint megalapozatlant elutasította az IMG azon érvelését, amely szerint a 2015. május 8-i döntésnek a Bíróság által a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben megállapított jogellenességét a megfelelő ügyintézés elvéből eredő olyan jogi szabály megsértésének kell minősíteni, amelynek célja, hogy a jogalanyok számára jogokat keletkeztessen, nevezetesen azt a kötelezettséget, amelynek értelmében a Bizottság köteles lett volna gondosan és részrehajlásmentesen megvizsgálni az ő helyzetét és esetleges nemzetközi szervezeti minőségét, a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás releváns rendelkezéseire tekintettel.
- 59 A Törvényszék e következtetését három megfontolásra alapította. Mindenekelőtt rámutatott, hogy állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a megfelelő ügyintézés elve, amelyet immár az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 41. cikke is rögzít, önmagában nem biztosít jogokat a jogalanyok számára, kivéve ha olyan különleges jogok kifejeződését képezi, mint például a jogalanyok számára biztosított azon jog, hogy ügyeiket az uniós adminisztráció részrehajlásmentesen, méltányosan és észszerű határidőn belül kezelje. Ezt követően emlékeztetett arra, hogy a megtámadott ítéletben szereplő jogi értékelésekből az következik, hogy az IMG-nek a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében vett nemzetközi szervezeti minőségét a Bizottság jogszerűen kérdőjelezhetette meg, így nem igazán

róható fel ezen intézménynek, hogy közvetett irányítás keretében nem kötött újabb megbízási szerződéseket ezzel a szervezettel. Végül a Törvényszék kifejtette, hogy ezen az érven kívül az IMG nem bizonyította, hogy az a jogellenesség, amelynek alapján a Bíróság végül megsemmisítette a 2015. május 8-i döntést, mennyiben minősül a Bizottságot terhelő azon kötelezettség megsértésének, hogy az IMG helyzetét az összes hasznos információ fényében, részrehajlásmentesen vizsgálja meg.

- 60 Végül harmadszor, a megtámadott ítélet 94–97. pontjában a Törvényszék lényegében azt állapította meg, hogy a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás IMG által hivatkozott megsértése mindenesetre nem tűnik kellően súlyosnak, mivel az érintett fél nem bizonyította, hogy a Bizottság nem rendelkezett mérlegelési mozgástérrel e szabályozások végrehajtását illetően.
- 61 Ezen indokok alapján a Törvényszék a megtámadott ítélet 98–101. pontjában megállapította, hogy az IMG kártérítési kérelmét teljes egészében el kell utasítani.

2. A T-645/19. sz. ügy

- 62 A T-381/15. RENV. sz. ügyben folyó eljárással párhuzamosan a Bizottság és az IMG levelezést folytatott a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet végrehajtásával kapcsolatban. Ebből kitűnik, hogy a Bizottság kezdetben úgy vélte, hogy a 2014. december 16-i és 2015. május 8-i döntések megsemmisítése e döntések indokolásának hiányán alapult, míg az IMG úgy gondolta, hogy azok érdemi részének megsemmisítése azzal a következménnyel jár, hogy a Bizottság köteles elismerni az ő nemzetközi szervezeti jogállását, a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében.
- 63 E levélváltás keretében a Bizottság 2019. július 18-án levelet küldött az IMG-nek, amelyet a megtámadott végzés 31. pontja – amelyet a Bíróság előtti eljárásban nem vitattak – a következőképpen írt le:
- „2019. július 18-i levelében [...] a Bizottság először is kijelentette, hogy a [C-183/17. P. és C-184/17. P. sz.] ítéletben a Bíróság nem azt állapította meg, hogy az [IMG] nemzetközi szervezet, így az említett ítélet végrehajtása »nem követelte meg az IMG nemzetközi szervezetenként való automatikus elismerését, csupán jogállásának a rendelkezésre álló információk és az alkalmazandó költségvetési szabályok fényében történő újraértékelését«. Ezt követően a Bizottság megismételte az [IMG-hez intézett] azon kérését, hogy nyújtsa be a [...] [2019. május 6-i levélben említett iratokat, és pontosította, hogy ennek [az IMG általi] megtagadása esetén közvetlenül azokhoz az államokhoz fordul, amelyeket ez utóbbi a tagjainak tekint [...]. Végül a Bizottság ismételten megerősítette, hogy az [IMG] nemzetközi szervezeti jogállásának értékelése a [C-183/17. P. és C-184/17. P. sz.] ítélet végrehajtásának egy előzetes kérdését képezi, mivel ez az ítélet semmisítette meg a 2014. december 16-i határozatot.”
- 64 A Törvényszék Hivatalához 2019. szeptember 26-án benyújtott keresetlevelével az IMG keresetet indított egyrészt a 2019. július 18-i levél megsemmisítése iránt, azzal az indokkal, hogy a Bizottságnak nem volt alapja sem arra, hogy újraértékelje az ő nemzetközi szervezeti jogállását, sem pedig arra, hogy e tárgyban információkat kérjen a tagjaitól. Másrészt az IMG kérte először is az e levél által neki okozott nem vagyoni kár, másodsorban azoknak a vagyoni károknak a megtérítését, amelyek ugyan a 2015. május 8-i döntésre vezethetők vissza, de amelyeket az

említett levél állandósít, harmadszor pedig azoknak a károknak a megtérítését, amelyek őt a 2014. december 16-i határozat miatt érik, de csak annyiban, amennyiben azokat ugyanez a levél állandósítja.

- 65 A megtámadott végzéssel a Törvényszék elutasította az említett keresetet. Ami a 2019. július 18-i levél megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmet illeti, e végzés 45–76. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy e kereseti kérelem elfogadhatatlan, mivel e levél lényegét tekintve azon határozat előkészítő intézkedésének minősül, amelyet a Bizottság köteles volt meghozni a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet végrehajtása céljából.
- 66 Ami a 2019. július 18-i levél által okozott károk megtérítésére irányuló kereseti kérelmet illeti, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az nyilvánvalóan elfogadhatatlan, a következő három ok miatt: először is, az IMG által hivatkozott nem vagyoni kár és az említett levél megsemmisítésére irányuló kereseti kérelem – amely kérelem önmagában véve is elfogadhatatlan – között fennálló szoros kapcsolat miatt (a megtámadott végzés 80. és 81. pontja), másodszor, az IMG által állított vagyoni károk némelyikének a T-381/15 RENV sz. ügy tárgyát képező károkkal való egyezésével kapcsolatos perfüggőség fennállása miatt (e végzés 82–85. pontja), harmadszor pedig az IMG beadványai világosságának és pontosságának hiánya miatt azon egyéb vagyoni károkat illetően, amelyek megtérítését kérték (az említett végzés 86–93. pontja).

III. A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

A. A felek kérelmei

- 67 A C-619/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésével az IMG azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
 - a T-645/19. sz. ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és
 - kötelezze a Bizottságot mind az elsőfokú eljárásban, mind a fellebbezési szakaszban felmerült költségeinek a viselésére.
- 68 A C-620/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésével az IMG azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - hozzon jogerős ítéletet a jogvitában, kötelezve az Uniót a 2015. május 8-i határozattal okozott károk megtérítésére, és
 - kötelezze a Bizottságot mind az elsőfokú eljárásban, mind a fellebbezési szakaszban felmerült költségeinek a viselésére.
- 69 A Bizottság valamennyi ügyben azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és az IMG-t kötelezze a költségek viselésére.

B. A Bíróság előtti eljárás

- 70 2021. június 16-án, azaz a mindkét ügyben az eljárás írásbeli szakaszának lezárását követően, a Bizottság arról tájékoztatta a Bíróságot, hogy a 2021. június 8-i levélben (a továbbiakban: 2021. június 8-i levél) közölte az IMG-vel jogállásának végleges értékelését, amelyet a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet végrehajtása céljából végzett el. A Bizottság pontosította, hogy ezen – „Az [IMG] jogállásának a közvetett irányításra való alkalmasság céljából történő végleges értékelése” című iratban szereplő – értékelésből az következik, hogy az IMG nem minősíthető nemzetközi szervezetnek a 2002., 2012. és a 2018. évi költségvetési szabályozások értelmében, és ennek következtében nem lehet rá ilyen minőségben a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatokat bízni. A Bizottság lényegében azt is kifejtette, hogy az említett értékelést a 2014. december 16-i és 2015. május 8-i döntések meghozatalától kezdődő visszaható hatállyal alkalmazandónak kell tekinteni, és így annak az a hatása vagy az lehet a hatása a C-619/20 P. sz. ügyet, illetve a C-620/20. P. sz. ügyet illetően, hogy a jogvita tárgya megszűnik, vagy hogy az IMG-nek megszűnik az eljáráshoz fűződő érdeke.
- 71 A Bíróság kérdésre válaszolva a Bizottság jelezte, hogy ezen információ közlésével ezen ügyek mindegyikében új jogalapot kíván felhozni, a Bíróság eljárási szabályzata 127. cikkének (1) bekezdése alapján, amely e szabályzat 190. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezésekre is alkalmazandó.
- 72 Az említett szabályzat 127. cikkének (2) bekezdése alapján határidőt állapítottak meg az IMG számára arra, hogy állást foglaljon a Bizottság ezen érvelésével kapcsolatban, amit az IMG megfelelő időben meg is tett.

IV. A fellebbezésekről

- 73 A két ügy közötti összefüggésre tekintettel, az előadó bíró, a főtanácsnok és a felek meghallgatását követően, az eljárási szabályzat 54. cikke alapján ítélethozatal céljából célszerű egyesíteni azokat.

A. A jogviták tárgyáról és az eljáráshoz fűződő érdekről

1. A felek érvei

- 74 A jelen ítélet 70. és 71. pontjában ismertetett érvelés alátámasztása érdekében a Bizottság benyújtotta a 2021. június 8-i levelet, amelyhez csatolták a jelen ítélet 70. pontjában említett, „Az [IMG] jogállásának a közvetett irányításra való alkalmasság céljából történő végleges értékelése” című iratot.
- 75 Ebből az iratból először is az derül ki, hogy a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozásnak a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben hivatkozott rendelkezéseit az ezen ítélethez vezető eljárás során felváltották a 2018. évi költségvetési rendeletben szereplő új rendelkezések, amit a Bizottság szerint figyelembe kell venni az IMG helyzetének és jogi minőségének azon újbóli értékelésének elvégzésekor, amelyet az említett ítélet végrehajtása megkövetel.
- 76 Másodszor, a Bizottság ebben az iratban kifejti azt az álláspontot, amely szerint a 2018. évi költségvetési rendelet azon rendelkezéseit, amelyek előírják azt a lehetőséget, hogy a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatokat „nemzetközi megállapodások” útján

létrehozott nemzetközi szervezetekre lehet bízni, egyrészt úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezéseknek ugyanaz a jelentése, mint a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozásban szereplő, „kormányközi megállapodások” révén létrehozott nemzetközi szervezetekre való hivatkozásnak, másrészt pedig azt, hogy e két kifejezés azonos módon utal olyan nemzetközi szerződésekre, amelyeket a beleegyezésük kifejezésére érvényesen felhatalmazott személyek által képviselt több állam köt meg hivatalosan.

- 77 Harmadszor, a Bizottság ebben az iratban jelzi, hogy a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet végrehajtása céljából ő az IMG által jelenlegi vagy korábbi tagjaként bemutatott összes államot megkérdezte arról, hogy egyrészt e szervezet olyan nemzetközi szervezetnek minősül-e, amelynek jelenleg a tagjai vagy korábban a tagjai voltak, másrészt pedig arról, hogy be tudnák-e nyújtani az e nemzetközi szervezetet létrehozó nemzetközi megállapodást, valamint az e tárgyban releváns bármely más iratot.
- 78 Negyedszer, a Bizottság ebben az iratban lényegében azt állítja, hogy az ezen államok által hozzá intézett válaszokból az derül ki, hogy egyikük sem ismeri el, hogy az IMG-t mint nemzetközi szervezetet a megkövetelt formában létrehozó olyan nemzetközi megállapodást kötött volna, amelynek a tagja lenne. E válaszokból ugyanis szerinte az derül ki, hogy valójában azok a különböző államok, amelyekről megállapítást nyert, hogy vagy aláírták az IMG alapító okiratát vagy alapszabályát, vagy részt vettek azon a közgyűlésen, amelyen azt létrehozták, vagy akár csak tagjai voltak az irányítóbizottságának, vagy hozzájárultak a finanszírozásához, e szervezetet, mint Bosznia-Hercegovina infrastruktúrája újjáépítése finanszírozásának koordinálására ideiglenesen kijelölt nemzetközi előmozdítóját, 1994 folyamán hozták létre, egy politikai jellegű, jogilag nem kötelező erejű dokumentummal.
- 79 Ötödször, a Bizottság ebben az iratban arra a következtetésre jut, hogy e körülményekre, az IMG által e tárgyban hozzá benyújtott különböző észrevételekre és az ezek alapján saját maga által végzett értékelésre tekintettel nem bizonyított, hogy e szervezetet mint nemzetközi közjogi szervezetet legalább két, e célból érvényesen képviselt állam által kötött megállapodással hozták létre, még akkor sem, ha több mint húsz éve létezik, és a létrehozása óta jelentősen kiterjesztette a tevékenységi körét. Következésképpen az említett szervezetre nem lehetett volna olyan költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatokat bízni a 2002., a 2012. és a 2018. évi költségvetési szabályozás rendelkezései értelmében, amelyek lehetővé teszik ilyen feladatoknak nemzetközi szervezetekre való bízását.
- 80 Az IMG arra hivatkozik, hogy a Bizottság érvelése nem megalapozott.

2. A Bíróság értékelése

- 81 Amint az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, minden olyan természetes vagy jogi személynek, aki fellebbezést nyújt be, ugyanúgy, mint amikor megsemmisítés iránti keresetet nyújt be, eljáráshoz fűződő érdekléssel kell rendelkeznie, amelynek fennállását egyrészt e fellebbezés vagy e kereset tárgyára, másrészt pedig a benyújtásának időpontjára tekintettel kell megítélni. Ennek a lényeges követelménynek a be nem tartása közjogi jellegű elfogadhatatlansági okot képez, amelyet az uniós bíróság bármikor hivatalból felhozhat (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 24. pont; 2021. január 21-i Németország kontra Esso Raffinage ítélet, C-471/18 P, EU:C:2021:48, 101. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 82 Ezenkívül, ezen eljáráshoz fűződő érdeknek, akárcsak magának a jogvita tárgyának, egészen a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell állnia. Következésképpen ezen érdeknek vagy e tárgynak az eljárás során történő megszűnése arra vezetheti az uniós bíróságot, hogy adott esetben hivatalból állapítsa meg, hogy már nincs szükség határozathozatalra (lásd ebben az értelemben: 1995. október 19-i Rendo és társai kontra Bizottság ítélet, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13. pont; 2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 24. pont; 2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 43. pont).
- 83 Végül, mind az eljáráshoz fűződő érdek kezdeti fennállásának, mind pedig későbbi fennmaradásának az az előfeltétele, hogy a kereset vagy a fellebbezés – eredményét tekintve – alkalmas arra, hogy az azt benyújtó természetes vagy jogi személy számára előnnyel járjon (lásd ebben az értelemben: 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 61–64. pont; 2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 43. pont). Mindenesetre, e kérdést konkrét módon kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 65. pont).
- 84 A jelen ügyben először is nem vitatott, hogy abban az időpontban, amikor a jelen fellebbezéseket benyújtották, azok tárgya fennállt, és az IMG igazolta az eljáráshoz fűződő érdekét. A Bizottság viszont azt állítja, hogy ez a tárgy és ez az érdek a jelen eljárások folyamán megszűnt, a 2021. június 8-i levélben foglalt azon döntése miatt, hogy az IMG-t nem tekinti a 2002., a 2012. és a 2018. évi költségvetési szabályozás értelmében vett nemzetközi szervezetnek, tekintettel a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet végrehajtása céljából általa elvégzett végleges értékelésre.
- 85 Másodszor, e határozat egy olyan értékelési folyamat végpontját képezi, amelynek a kiindulópontja a jelen ítélet 63. pontjában említett 2019. július 18-i levél, amelynek megsemmisítését az IMG szeretné elérni. Ezenkívül, az említett határozat – amint az a Bizottságnak az ezen ítélet 76–78. pontjában összefoglalt érveiből következik – az ezen intézmény által a szóban forgó értékelési eljárás keretében összegyűjtött elemek összességén alapul. Végül a T-645/19. sz. ügyben az IMG által e levéllel szemben benyújtott keresetnek, és a C-619/20 P. sz. ügyben általa azt követően benyújtott fellebbezésnek, hogy e keresetet a megtámadott végzéssel elutasították, többek között az a tárgya, hogy még a Bizottság azon lehetőségét is vitatja, hogy ilyen értékelési folyamatot elindítson, amint az az említett ítélet 64. pontjából kitűnik.
- 86 Márpedig e körülmények együttesen véve kizárják annak megállapíthatóságát, hogy e fellebbezés okafogyottá vált, vagy hogy az IMG-nek megszűnt az eljáráshoz fűződő érdeke, hiszen az említett fellebbezés, esetleges pozitív kimeneténél fogva továbbra is alkalmas arra, hogy az IMG számára előnnyel járjon. Ha ugyanis a Bíróság által elvégzendő vizsgálat végére bebizonyosodik, hogy a fellebbezés megalapozott, és a megtámadott végzést hatályon kívül kell helyezni, e hatályon kívül helyezés a 2019. július 18-i levél semmisségét eredményezné, ami – az e levél és a 2021. június 8-i levél közötti kapcsolatra figyelemmel – következményekkel járhatna ez utóbbi jogszerűségére nézve, amellyel kapcsolatban a két fél jelzi, hogy azt az IMG a Törvényszék Hivatalánál T-509/21. számon nyilvántartásba vett kereset keretében vitatta, és annak elbírálása e bíróság előtt a jelen fellebbezések benyújtásakor még folyamatban volt.
- 87 Végül harmadszor, a 2021. június 8-i levél, amint azt a Bizottság ismertette, nem tűnik alkalmasnak arra, hogy bármilyen kihatással legyen a C-620/20 P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés tárgyára vagy az IMG-nek az e tekintetben fennálló, eljáráshoz fűződő érdekére.

- 88 E fellebbezés és az azt megelőző, T-381/15. RENV. sz. ügyben benyújtott kereset tárgya ugyanis azon nem vagyoni és vagyoni jellegű károk megtérítése, amelyeket az IMG, az álláspontja szerint, a 2015. május 8-i azon levél miatt szenvedett el, amelyben a Bizottság – amint az a jelen ítélet 31. pontjában szerepel – tájékoztatta őt arról a döntéséről, hogy nem köt vele új megbízási megállapodást a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás azon rendelkezései alapján, amelyek lehetővé teszik, hogy költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatokkal bízzanak meg nemzetközi szervezeteket, figyelemmel arra, hogy kétségek állnak fenn az e rendelkezések értelmében vett nemzetközi szervezeti minőségét illetően.
- 89 Márpedig, mivel – amint az a jelen ítélet 46–49. és 51. pontjából következik – a Bíróság e határozat jogellenességét a C-183/17. P. és C-184/17 P. sz. ítéletben megállapította, tekintettel arra, hogy a Bizottságot az ilyen kétségek táplálására indító érvelés mind jogilag, mind ténybelileg megalapozatlan volt, és mivel az e megállapítás alapjául szolgáló indokok az állandó ítélkezési gyakorlat szerint (1999. szeptember 14-i Bizottság kontra AssiDomän Kraft Products és társai ítélet, C-310/97 P, EU:C:1999:407, 54. pont; 2012. április 19-i Artegoda kontra Bizottság ítélet, C-221/10 P, EU:C:2012:216, 87. pont) az ítélt dolog erejével bírnak annyiban, hogy a megsemmisítést elrendelő ezen ítélet rendelkező részének szükséges alátámasztását képezik, arra a kérdésre, hogy e jogellenes határozat okozhatott-e olyan nem vagyoni és vagyoni kárt, amelynek megtérítésének kérelmezéséhez az IMG-nek érdeke fűződik, nem lehet kihatással az a körülmény, hogy a Bizottság egy hat hónappal később hozott, eltérő jogi és ténybeli értékelésen alapuló határozatban arra a következtetésre jutott, hogy az IMG-t nem lehet nemzetközi szervezetnek tekinteni. Kártérítési kereset alapján indult eljárásban ugyanis az Unió szerződésen kívüli felelősségét kiváltó jogi aktus vagy magatartás jogellenességét az említett jogi aktus elfogadásának vagy az említett magatartás kifejtésének időpontjában fennálló jogi és ténybeli elemek függvényében kell értékelni (2019. szeptember 10-i HTTS kontra Tanács ítélet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 39. pont).
- 90 A fentiekből következik, hogy a Bizottságnak a jelen fellebbezések tárgyának megszűnésére, illetve az IMG eljáráshoz fűződő érdekének megszűnésére vonatkozó érvelése nem megalapozott.

B. A C-619/20 P. sz. fellebbezésről

- 91 Kérelmeinek alátámasztása érdekében az IMG két, téves jogalkalmazásra alapított jogalapra hivatkozik, amelyek a 2019. július 18-i levél megsemmisítése iránti kérelmének mint elfogadhatatlannak az elutasításához (a megtámadott végzés 43–76. pontja), illetve az e levél által neki okozott károk megtérítése iránti kérelmének mint nyilvánvalóan elfogadhatatlannak az elutasításához (ugyanezen végzés 77–93. pontja) kapcsolódnak.

1. Az első jogalapról

a) A felek érvei

- 92 Az IMG azt állítja, hogy az az érvelés, amelynek alapján a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a 2019. július 18-i levél nem képez megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktust, több tekintetben is jogi hibában szenved.

- 93 E levél ugyanis a Bizottság végleges döntését tartalmazta, amely a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben foglaltakat hajtotta végre azzal, hogy újból értékelte az IMG jogállását a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás rendelkezéseire tekintettel, az érdekelt által, illetve – ennek hiányában – az általa jelenlegi vagy korábbi tagjaként bemutatott államok által szolgáltatott további információkra tekintettel. Az ilyen kifejezett döntéshez hallgatólagosan, de szükségszerűen hozzáadódik egy olyan döntés is, hogy úgy hajtja végre ezen ítéletet, hogy nem hozza az IMG-t a többek között a Bizottság által is elismert nemzetközi szervezeteket megillető olyan helyzetbe, amely őt a Bíróság által megsemmisített két jogi aktus meghozatalát megelőzően megillette volna.
- 94 Márpedig szerinte a Törvényszék, azáltal, hogy nem ismerte el e döntések megtámadhatóságát, először is tévesen alkalmazta a jogot, amikor megtagadta az EUMSZ 266. cikk első bekezdése Bizottság általi megsértésének felülvizsgálatát, amely rendelkezés arra kötelezi az uniós intézményeket, hogy az általuk hozott jogi aktus megsemmisítése esetén tegyék meg az e megsemmisítést kimondó ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Konkrétabban, a megtámadott végzés 53–59., 61–66., 68–70. és 73–76. pontja figyelmen kívül hagyja a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélethez kapcsolódó jogerőt, amelynek döntő indokaiból (92–96. és 104. pont) kitűnik, hogy a Bizottságnak vissza kellett volna helyeznie az IMG-t a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében abba a korábbi helyzetbe, amelyben elismert nemzetközi szervezet volt, és amely őt megillette volna.
- 95 Ezt követően, szerinte a Törvényszék azáltal, hogy elvonatkoztatott attól a ténytől, hogy ezt az elismerést továbbra is az IMG által megszerzettnek kellett volna tekinteni, kivéve, ha a tagjai módosítják a jogállását, vagy megszüntetik a fennállását, megsértette a nemzetközi közjognak az e szabályozások által hivatkozott „nemzetközi szervezet” fogalmára vonatkozó különböző szabályait, amelyek tiszteletben tartása – figyelemmel arra, hogy elsőbbségük van az Unió másodlagos jogával szemben – mind e bíróság, mind pedig a Bizottság számára kötelező lett volna a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtása keretében.
- 96 Végül, álláspontja szerint, a Törvényszék tévesen alkalmazta a Bíróságnak a „megtámadható jogi aktus” fogalmára vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlatában kialakított elveket, amikor nem minősítette ilyennek a 2019. július 18-i levelet, annak szövege, és azon összefüggés ellenére, amelyben az keletkezett, valamint az abban foglalt – akár explicit, akár implicit – döntések joghatásai ellenére.
- 97 A Bizottság arra hivatkozik, hogy e jogalap nem megalapozott.

b) A Bíróság álláspontja

- 98 Az EUMSZ 263. cikk első bekezdése alapján megsemmisítés iránti kereset nyújtható be az Unió intézményei, szervei vagy szervezetei által elfogadott bármely olyan rendelkezés vagy intézkedés ellen, függetlenül azok formájától, amelyek célja olyan kötelező joghatások kiváltása, amelyek valamely természetes vagy jogi személy érdekeit érinthetik, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét (2019. január 31-i International Management Group kontra Bizottság ítélet, C-183/17 P és C-184/17 P, EU:C:2019:78, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 99 Annak meghatározásához, hogy egy adott esetben valamely megtámadott aktus kötelező joghatások kiváltására irányul-e, először is – amint az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik – annak tartalmát kell figyelembe venni, és hatásait olyan objektív kritériumok alapján kell értékelni, mint a szóban forgó aktus tartalma, adott esetben figyelembe véve azt a kontextust,

amelyben azt elfogadták, valamint az azt kibocsátó uniós intézmény, szerv vagy szervezet jogköreit. Magukat e jogköröket nem elvontan kell értelmezni, hanem olyan elemekként, amelyek magyarázatot adhatnak az említett aktus tartalmának konkrét elemzésére, ami központi és nélkülözhetetlen jellegű (2021. január 21-i Németország kontra Esso Raffinage ítélet, C-471/18 P, EU:C:2021:48, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 100 Másodsor, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy abban az esetben, ha – mint a jelen ügyben is – a megtámadott aktust egy korábbi aktus megsemmisítését követően fogadták el, figyelembe kell venni az ilyen helyzetből eredő jogi sajátosságokat.
- 101 E tekintetben az EUMSZ 266. cikkből az következik, hogy az az intézmény, szerv vagy szervezet, amelytől a megsemmisített aktus származik, köteles megtenni az ezen aktust megsemmisítő ítélet végrehajtásához szükséges intézkedéseket, és ezen ítéletnek eleget tenni, valamint az ítélet teljes végrehajtása érdekében nemcsak annak rendelkező részét, hanem az annak szükséges alátámasztását képező indokolást is tiszteletben kell tartania, már amennyiben az elengedhetetlen a rendelkező részben foglaltak pontos értelmének meghatározásához (2016. június 14-i Bizottság kontra McBride és társai ítélet, C-361/14 P, EU:C:2016:434, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 102 Ugyanakkor, mivel az EUMSZ 266. cikk nem határozza meg közelebbről azon intézkedések jellegét, amelyeket a megsemmisített aktus kibocsátójának e kötelezettség teljesítése érdekében meg kell hoznia, az ő feladata ezen intézkedések meghatározása (lásd ebben az értelemben: 2016. június 14-i Bizottság kontra McBride és társai ítélet, C-361/14 P, EU:C:2016:434, 52. és 53. pont), úgy, hogy ezek megválasztásánál széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, már amennyiben megfelel az ezen aktust megsemmisítő ítélet rendelkező részében foglaltaknak és az annak szükséges alátámasztását képező indokolásnak (lásd ebben az értelemben: 2018. március 15-i Deichmann ítélet, C-256/16, EU:C:2018:187, 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 103 Végül pedig harmadszor, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint olyan jogi aktusok esetében, amelyek kidolgozása több eljárási szakaszban történik, főszabály szerint csak azon intézkedés minősül megsemmisítés iránti keresettel megtámadható aktusnak, amely az eljárás végén véglegesen meghatározza az illetékes uniós intézmény, szerv vagy szervezet álláspontját, kizárva ebből a körből azokat a közbenső intézkedéseket, amelyek célja e végleges intézkedés előkészítése, különösen valamely ideiglenes álláspont kifejtése révén (1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 10. és 20. pont; 2021. június 3-i Magyarország kontra Parlament ítélet, C-650/18, EU:C:2021:426, 43. és 44. pont).
- 104 Az ideiglenes álláspontot tükröző intézkedésekkel szembeni megsemmisítés iránti keresettel ugyanis arra lehetne kötelezni az uniós bíróságot, hogy olyan kérdéseket értékeljen, amelyekről az illetékes intézménynek, szervnek vagy szervezetnek még nem volt alkalma határozni, ami összeegyeztethetetlen lenne az EUSZ által megállapított hatáskörmegosztási és jogorvoslati rendszerrel (lásd ebben az értelemben: 2011. október 13-i Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ítélet, C-463/10 P és C-475/10 P, EU:C:2011:656, 51. pont; 2017. március 15-i Stichting Woonlinie és társai kontra Bizottság ítélet, C-414/15 P, EU:C:2017:215, 45. pont).
- 105 Ezenkívül, ha az ideiglenes intézkedést esetlegesen érintő jogellenességre hivatkozni lehet az azon végleges intézkedéssel szemben benyújtható megsemmisítés iránti kereset alkalmával, amelynek kidolgozásánál az előbbi figyelembe vették, e kereset lehetővé teszi az érintett személyek megfelelő bírói jogvédelmének biztosítását (lásd ebben az értelemben: 2011. október 13-i

Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ítélet, C-463/10 P és C-475/10 P, EU:C:2011:656, 53. és 54. pont; 2021. október 6-i Poggiolini kontra Parlament ítélet (C-408/20 P, EU:C:2021:806, 43. pont).

- 106 A jelen ügyben a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a 2019. július 18-i levél, a tartalmára tekintettel, amint arra a jelen ítélet 63. pontja is emlékeztet, nem minősül megsemmisítés iránti keresettel megtámadható aktusnak, mivel az mindössze egy előkészítő intézkedést képezett.
- 107 Közelebbről, e bíróság a megtámadott végzés 51. és 52. pontjában mindenekelőtt úgy ítélte meg, hogy e levelet úgy kell értékelni, mint amely a Bizottság azon álláspontját fejezi ki, amely szerint ez az intézmény szükségesnek tartja olyan információk beszerzését, amelyek lehetővé teszik számára az IMG nemzetközi szervezeti minőségének értékelését az alkalmazandó rendelkezések értelmében, és e tárgyban végleges álláspontjának meghatározását annak érdekében, hogy megfeleljen a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet végrehajtására vonatkozó kötelezettségének.
- 108 Ezt követően a Törvényszék a megtámadott végzés 54., 59–69. és 71–75. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy figyelemmel az említett levél keletkezésének összefüggéseire, a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet rendelkező részére és indoklására, valamint arra a mérlegelési jogkörre, amellyel a Bizottság az ezen ítélet végrehajtására vonatkozó kötelezettségének teljesítésénél rendelkezett, a Bizottságnak joga, sőt kötelessége volt, hogy az IMG nemzetközi szervezeti minőségére vonatkozóan, az alkalmazandó rendelkezésekre tekintettel, új értékelést végezzen, és e célból joga és kötelessége is volt megpróbálni beszerezni azokat az elemeket, amelyek szerinte szükségesek voltak ahhoz, hogy végleges álláspontját ki tudja alakítani e tárgyban.
- 109 Végül a Törvényszék ebből a megtámadott végzés 76. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy a 2019. július 18-i levél azon határozat előkészítő intézkedésének minősül, amelyet a Bizottság köteles volt meghozni a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet végrehajtása érdekében.
- 110 E tekintetben először is az IMG-nek a jelen ítélet 94. pontjában összefoglalt érveit illetően hangsúlyozni kell, hogy az ítélkezési gyakorlatban kialakított, az ezen ítélet 100–102. pontjában felidézett elvekre tekintettel a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor – az említett ítélet 108. pontjában összefoglalt módon – meghatározta azokat a jogi következményeket, amelyeket a 2019. július 18-i levél megtámadhatóságának elemzése keretében le kellett vonni, először is a C-183/17. P. és C-184/17 P. sz. ítéletnek a meglétéből, másodsor abból a mérlegelési jogkörből, amivel a Bizottság rendelkezett ahhoz, hogy megfeleljen azon kötelezettségének, hogy meghozza az ezen ítélet végrehajtásához szükséges intézkedéseket, harmadszor pedig, amint arra a jelen ítélet 89. pontjában emlékeztettünk, mind az ezen ítélet rendelkező részéhez, mind az annak szükséges alátámasztását képező indokoláshoz kapcsolódó ítélt dolog erejéből.
- 111 Közelebbről, amint arra e bíróság helyesen rámutatott, a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet 57–59., 61. és 88–90. pontjából egyértelműen következik, hogy egyrészt a Bizottság köteles meggyőződni arról, hogy azok a szervezetek, amelyekre költségvetés-végrehajtási feladatokat bízott vagy szándékozik bízni, az Unió költségvetésének közvetett irányítására vonatkozó 2002. évi és 2012. évi költségvetési szabályozás rendelkezései értelmében ilyen minőséggel rendelkeznek-e. Másrészt ezen intézmény az ezzel kapcsolatos kétségek esetén köteles elosztatni e kétségeket, valamint minden olyan információt összegyűjteni, amely a döntése meghozatalához mind jogi, mind pedig ténybeli szempontból szükséges, figyelembe véve e döntésnek az érintett szervezetre gyakorolt jogi következményeit.

- 112 Ezenkívül a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet 92–97. és 104. pontjából – amelynek tartalmát a C-183/17. P-INT. sz. végzés 22. és 23. pontja felidézte – egyértelműen következik, hogy a jelen ügyben a Bíróság által megsemmisített döntések sem jogilag, sem ténybelileg nem voltak igazoltak.
- 113 Ezen értékelésekre és ezen megállapításokra tekintettel, amelyek ezen ítélet rendelkező részének alátámasztását képezik, a Bizottság nem volt köteles az IMG-t visszahelyezni az elismert nemzetközi szervezet azon korábbi helyzetébe, amelyben ez utóbbi a saját állítása szerint volt, hanem eleget tehetett volna a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet végrehajtására vonatkozó kötelezettségének úgy is, hogy olyan eljárási intézkedéseket hoz, amelyek lehetővé teszik számára a Bíróság által megállapított szabálytalanság orvoslását, és esetleg elfogadhatott volna egy arra szolgáló új jogi aktust, hogy az a Bíróság által megsemmisített határozatok helyébe lépjen, miután beszerzi annak jogi alátámasztásához az általa szükségesnek ítélt információkat.
- 114 Másodszor, ami az IMG-nek a jelen ítélet 96. pontjában összefoglalt érveit illeti, meg kell állapítani, hogy az általa a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletre alapított jogi következményekre tekintettel a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot a tények jogi minősítésénél, amikor a megtámadott végzés 76. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a 2019. július 18-i levelet – tartalmára tekintettel – a Bizottságnak az IMG alkalmazandó rendelkezések értelmében vett nemzetközi szervezeti minőségével kapcsolatos ideiglenes álláspontját tükröző előkészítő intézkedésnek kell tekinteni.
- 115 Mivel ugyanis az illetékes intézmény e minőség értékelését kívánta elvégezni, az ilyen intézkedést joggal lehetett előkészítő intézkedésnek minősíteni az ítélkezési gyakorlat jelen ítélet 103. és 104. pontjában felidézett elveinek fényében.
- 116 Harmadszor, ami az IMG-nek a jelen ítélet 95. pontjában összefoglalt érveit illeti, meg kell állapítani, hogy azok az IMG szerint a nemzetközi közjognak a „nemzetközi szervezet” fogalmára vonatkozó bizonyos szabályaiból az alkalmazandó rendelkezések értelmében vett esetleges nemzetközi szervezeti minőség értékelése keretében levonandó következtetésekre vonatkoznak, tehát egy olyan kérdésre, amelyet a Bizottság a 2019. július 18-i levelében bármely végleges állásfoglalást megelőzően kívánt értékelni. Márpedig, figyelemmel az ezen ítélet 104. és 105. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra, az ilyen érvek, még ha megalapozottak is lennének, nem vezethetnek e levél megtámadhatóságának elismeréséhez.
- 117 A fenti indokok összességére tekintettel a jelen jogalap nem megalapozott, következésképpen azt el kell utasítani.

2. A második jogalapról

a) A felek érvei

- 118 Az IMG mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy mivel a 2019. július 18-i levél megsemmisítésére irányuló kereseti kérelem elfogadható volt, az e levél által okozott nem vagyoni kár megtérítése iránti kereseti kérelem is az volt, ellentétben a Törvényszék által a megtámadott végzés 80. és 81. pontjában megállapítottakkal.
- 119 Ezt követően úgy véli, hogy a 2015. május 8-i döntéssel okozott vagyoni károk megtérítésére irányuló kereseti kérelmet a T-381/15. RENV. sz. ügygel való perfüggőség miatt sem lehetett volna mint elfogadhatatlant elutasítani, amint azt a Törvényszék e végzés

82–85. pontjában – tévesen – elrendelte. Ugyanis, bár a szóban forgó károk e döntésre vezethetők vissza, azok konkrétan és kizárólag annyiban voltak érintettek, amennyiben azokat e levél állandósította.

- 120 Végül ehhez hasonlóan, a 2014. december 16-i határozatból eredő vagyoni károk megtérítésére irányuló kereseti kérelem csak annyiban vonatkozott konkrétan és kizárólag e károkra, amennyiben azokat a 2019. július 18-i levél állandósította, így a Törvényszék szintén tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt az említett végzés 86–93. pontjában mint elfogadhatatlant elutasította.
- 121 A Bizottság úgy véli, hogy e jogalap részben megalapozatlan, a fennmaradó részében pedig hatástalan.

b) A Bíróság álláspontja

- 122 E tekintetben először is, ami az IMG-nek a Törvényszék által a megtámadott végzés 80. és 81. pontjában megfogalmazott értékelésre vonatkozó érvét illeti, elegendő megállapítani, hogy noha az IMG lényegében annak állítására szorítkozik, hogy ezen értékelést téves jogalkalmazáson alapulónak kell tekinteni, ha bebizonyosodik, hogy a 2019. július 18-i levél megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmet tévesen utasították el mint elfogadhatatlant, a jelen ítélet 117. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék alappal utasította el e kérelmet mint elfogadhatatlant.
- 123 Másodszor, ami azon vagyoni károk megtérítésére irányuló kereseti kérelmet illeti, amelyek a 2015. május 8-i döntésre vezethetők vissza, és amelyeket a 2019. július 18-i levél tett örökérvényűvé, meg kell jegyezni, hogy – amint arra a Törvényszék a megtámadott végzés 82. pontjában helyesen emlékeztetett – a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az ugyanazon felek közötti, ugyanazon célra irányuló és ugyanazon jogalapokon vagy kifogásokon alapuló valamely másik keresetet követően benyújtott megsemmisítés iránti vagy kártérítési keresetet mint perfüggőség miatt elfogadhatatlant el kell utasítani (1987. április 1-jei Ainsworth és társai kontra Bizottság végzés, 159/84, 267/84, 12/85 és 264/85, EU:C:1987:172, 3. és 4. pont; 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 29. pont).
- 124 Márpedig a Törvényszék a jelen ügyben helyesen alkalmazta ezt az ítélkezési gyakorlatot a megtámadott végzés 83–85. pontjában, mivel az IMG kártérítési kérelmét a T-381/15. RENV. sz. ügy tárgyát képező kérelmet követően nyújtotta be, amelyben az IMG ellen ugyanazon féllel szemben hivatkozott, és ugyanazon kártérítési célt követte, és olyan vagyoni károkra vonatkozott, amelyek – bár azokat csak a 2019. július 18-i levél tette örökérvényűekké – maga az érintett fél szerint is az e korábbi ügy tárgyát képező határozatra voltak visszavezethetők.
- 125 Végül harmadszor, ami az IMG-nek az azon károk megtérítésére irányuló kereseti kérelmére vonatkozó, hasonló érvét illeti, amelyek ugyan a 2014. december 16-i határozatra vezethetők vissza, de amelyeket a 2019. július 18-i levél tett örökérvényűvé, elegendő rámutatni arra, hogy az hatástalan. E kereseti kérelem elfogadhatatlanként való elutasításához ugyanis a Törvényszék a megtámadott végzés 91–93. pontjában nem az állítólagos károk jellegével vagy eredetével kapcsolatos érdemi vagy eljárásjogi megfontolásokra támaszkodott, hanem az eljárási szabályzata 76. cikkének d) pontjában szereplő keresetlevélre alkalmazandó alaki követelmények be nem tartására, lényegében úgy ítélve meg, hogy az említett kereseti kérelem alátámasztására szolgáló érvelés túlságosan szűkszavú és pontatlan volt ahhoz, hogy arról határozni tudjon.

126 Mivel tehát a jelen jogalap még kevésbé megalapozott, mint az első, a fellebbezést el kell utasítani.

C. A C-620/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésről

127 Kérelmeinek alátámasztásaként az IMG két jogalapra hivatkozik, amelyeket a kártérítésre irányuló kereseti kérelmei egy részének mint megalapozatlanként (a megtámadott ítélet 69–100. pontja), illetve e kereseti kérelmek többi részének mint elfogadhatatlanként (ezen ítélet 40–68. pontja) történő elutasítását érintő téves jogalkalmazásra alapít.

1. Az első jogalapról

a) A felek érvei

128 A megtámadott ítéletben érdemben elutasított kártérítési kérelmeket illetően az IMG először is azt állítja, hogy a Törvényszék azáltal, hogy nem vette tudomásul a 2015. május 8-i döntésnek a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélettel való megsemmisítéséből eredő következményeit, megsértette a *res iudicata* elvét, amelyet az Európai Unió Bírósága alapokmányának 61. cikkének második bekezdése rögzít, és amely szerint ezen ügynek e bíróság elő való visszautalása esetén e bíróságot kötik azok a jogkérdések, amelyekben a Bíróság már döntött. Ugyanis, miközben a Bíróság megállapította, hogy a Bizottságnak az IMG nemzetközi szervezeti jogállásával kapcsolatos kétségei nem igazolódtak be, a Törvényszék a megtámadott ítélet 82–86. pontjában nem ismerte el azt, hogy a Bizottságnak e tekintetben már nem lett volna joga ilyen kétségeket hangoztatni.

129 Másodsor, az IMG arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 86–88. pontjában sorozatosan tévesen alkalmazta a jogot, amikor megtagadta annak elismerését, hogy a Bíróság által megállapított jogellenesség, a 2002. és 2012. évi költségvetési szabályozás releváns rendelkezéseinek, valamint a nemzetközi közjog azon szabályainak fényében, amelyeket figyelembe kell venni az e rendelkezések által hivatkozott „nemzetközi szervezet” fogalmának meghatározásához, egy olyan jogi szabály megsértésének minősül, amelynek célja, hogy jogokkal ruházza fel azokat a szervezeteket, amelyeket az Unió költségvetés-végrehajtási feladatokkal bízott meg.

130 E tekintetben az IMG először is azt állítja, hogy ha egyszer valamely szervezetet nemzetközi szervezatként elismernek, ettől kezdve nem tagadható meg tőle e jogállás elismerése a nemzetközi közjogból eredő ilyen elismerés végleges jellege vagy megtámadhatósága okán, mindaddig, amíg az e szervezet tagjait képező államok saját maguk nem határoznak úgy, hogy módosítják a jogállását, vagy beszüntetik a működését. Következésképpen az ilyen szervezetnek e jog alapján és mindaddig, amíg létezik, joga van ahhoz, hogy őt továbbra is ilyenként ismerjék el.

131 Továbbá egy adott szervezet számára ily módon elismert nemzetközi szervezeti jogállás megkérdőjelezését nem igazolhatja a „nemzetközi szervezet” fogalmának a 2002. évi és 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében vett sajátos vagy önálló jellege, mivel azokat a nemzetközi közjog vonatkozó szabályaival összhangban kell értelmezni, tekintettel arra, hogy e szabályok a normahierarchiában betöltött helyüket illetően magasabb szintűeknek minősülnek.

- 132 Végül az IMG lényegében arra hivatkozik, hogy a jelen ügyben releváns jogi és ténybeli körülmények egészének figyelembevételére alapján a Törvényszéknek arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy az ő nemzetközi szervezeti jogállása kapcsán nem merült fel semmilyen igazolt kétség.
- 133 Harmadszor, az IMG azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 89–93. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megtagadta a megfelelő ügyintézéshez való jog olyan megsértésének megállapítását, amely megalapozhatja az Unió felelősségét, figyelembe véve a Bíróság által a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben megállapított jogellenességet. Ugyanis, figyelemmel azon kétségek indokolatlan mivoltára, amelyek alapján a Bizottság a 2015. május 8-i levélben úgy döntött, hogy felfüggeszti a szerződéses kapcsolatait az IMG-vel, valamint figyelemmel arra a jogi hibára és arra a nyilvánvaló értékelési hibára, amelyben e levél szenved, egyértelmű, hogy e jogellenesség a megfelelő ügyintézéshez való jog olyan megsértésének minősül, amelyet a Charta 41. cikke is rögzít, pontosabban ezen intézmény azon kötelezettségének megsértését képezi, amelynek értelmében annak gondosan kellett volna eljárnia az ő helyzetének vizsgálatakor, a Bíróság 1991. november 21-i Technische Universität München ítéletéből (C-269/90, EU:C:1991:438, 14. pont) levezethető ítélkezési gyakorlatnak megfelelően.
- 134 Negyedszer, a Törvényszék szerinte tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 96. és 97. pontjában megállapította, hogy a 2002. és 2012. évi költségvetési szabályozás IMG által hivatkozott megsértése semmiképpen sem volt kellően súlyos.
- 135 Válaszában a Bizottság először is úgy véli, hogy az a kifogás, amely szerint a Törvényszék megsértette az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének második bekezdését, elfogadhatatlan, hatástalan és megalapozatlan. Ugyanis az a Törvényszéknek a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabályok megsértésének hiányára vonatkozó olyan értékeléseire vonatkozik, amelyeket a fellebbezés keretében nem lehet vitatni. Ezenkívül e bíróság mindenestre arra a következtetésre jutott, hogy az ilyen jogsértés, még ha bizonyítást is nyerne, nem volt kellően súlyos. Végül szerinte mind a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletből, mind pedig a C-183/17. P-INT. sz. végzésből az következik, hogy a Bizottság nem volt köteles elismerni az IMG számára a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében vett nemzetközi szervezeti jogállást.
- 136 Másodsor, szerinte az a kifogás, amely szerint a Bíróság által megállapított jogellenességet egy olyan jogszabály megsértésének kellett volna tekinteni, amelynek célja, hogy jogokkal ruházzon fel olyan nemzetközi szervezeteket, amelyeket a Bizottság költségvetés-végrehajtási feladatokkal bízott meg, figyelemmel a „nemzetközi szervezet” fogalmára vonatkozó egyes nemzetközi közjogi szabályokra, amelyekre a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás rendelkezései hivatkoznak, szintén hatástalan és megalapozatlan.
- 137 A jelen ügyben eldöntendő kérdés szerinte ugyanis nem az, hogy a Bizottság elvégezheti-e az IMG jogállásának újbóli értékelését, hanem az, hogy a 2002. és a 2012. évi költségvetési szabályozás azon rendelkezései, amelyek alapján ezen intézmény e tekintetben kétségeit fejezte ki, olyan jogi szabályokat képeznek-e, amelyek célja, hogy jogokkal ruházzanak fel az IMG-vel azonos helyzetben lévő szervezeteket. Márpedig a Törvényszék ezzel kapcsolatos értékelése szerinte nem tartalmaz semmiféle jogi hibát.

- 138 Harmadszor, a megfelelő ügyintézéshez való jog megsértésére alapított kifogás egy új, és ennél fogva elfogadhatatlan jogalapnak minősülhet, mivel azt nem hozták fel kellően érthető és kifejtett módon az első fokon előterjesztett beadványokban. Mindenesetre szerinte ez a kifogás nem megalapozott. Az IMG ugyanis szerinte még csak meg sem próbálta bizonyítani, a Bíróság által megállapított jogellenességen túl, hogy a Bizottság nem tanúsított kellő gondosságot, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 92. pontjában megállapította. Ezenkívül ezen ítélet 91. pontjában a Törvényszék szerinte helyesen következtetett a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletből arra, hogy nem róhatta fel a Bizottságnak, hogy az felfüggesztette az IMG-vel fennálló szerződéses kapcsolatait, mivel ez utóbbi jogállását kétségek övezték.
- 139 Negyedszer, az IMG szerinte nem bizonyítja, hogy a Törvényszék tévesen zárta ki a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás kellően súlyos megsértésének fennállását.

b) A Bíróság álláspontja

- 140 Amint az a felek érvelésének fenti ismertetéséből következik, a jelen jogalap négy külön kifogásra tagolódik.

1) Az ítélt dolog ereje (res iudicata) elvének megsértésére alapított, első kifogásról

- 141 Ami először is a jelen ítélet 128. pontjában összefoglalt kifogást illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság, miután teljes egészében hatályon kívül helyezte a T-29/15. és a T-381/15. sz. ítéletet, és határozott az ezen ítéletek alapjául szolgáló keresetek egy részéről, a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet 104. pontjában valójában kimondta, hogy az a három elem, amelyre a Bizottság a 2014. december 16-i és a 2015. május 8-i döntését alapította, amint az az utóbbi ítélet 92–96. pontjában elemzésre került, nem volt olyan jellegű, amely kétséget vetett volna fel az IMG-nek a 2002. és a 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében vett nemzetközi szervezeti minőségét illetően.
- 142 Ennek kimondását azonban nem lehet a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet indokolásától elvonatkoztatva értelmezni, amelynek logikus következménye, és amelynek értelmét és hatályát a Bíróság a C-183/17. P-INT. sz. végzésben a jelen ítélet 51. pontjában szereplő megfogalmazásban felidézte. Márpedig ezen indokokból egyértelműen következik, hogy a Bizottság számára nem volt tilos, hogy az IMG nemzetközi szervezeti minőségét később, a releváns ténybeli és jogi elemek összességének figyelembevételével újból értékelje.
- 143 Ennél fogva a Törvényszék a megtámadott ítélet 82–86. pontjában egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének második bekezdése tekintetében.

2) A 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás kellően súlyos megsértésére alapított, második és negyedik kifogásról

- 144 Másodsor, ami a jelen ítélet 129–132. és 134. pontjában összefoglalt azon kifogásokat illeti, amelyek szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 86–88. és 96–97. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem ismerte el, hogy a Bíróság által a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben megállapított jogellenességet a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető valamely jogi szabály kellően súlyos megsértésének lehet minősíteni, holott a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás azon rendelkezéseit, amelyekhez viszonyítva e

súlyos jogellenességet megállapították, úgy kellett volna tekinteni, mint amelyeknek ez a célja, figyelemmel a jelen esetben releváns nemzetközi közjogi szabályokra, a következőket kell megjegyezni.

- 145 Először is, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy ahhoz, hogy az Unió szerződésen kívüli felelőssége adott esetben megállapítható legyen, többek között az szükséges, hogy az a személy, aki állítása szerint valamely uniós magatartás vagy jogi aktus következtében általa elszenvedett kár vagy károk megtérítését kéri, bizonyítsa a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabály megsértése esetének fennállását (2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 41. és 42. pont; 2017. április 4-i Ombudsman kontra Staelen ítélet, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 31. pont).
- 146 Ezenfelül, e jogsértésnek kellően súlyosnak kell lennie, amely követelmény attól a mérlegelési jogkörötől függ, amellyel az e szabályt megsértő uniós intézmény, szerv vagy szervezet rendelkezik, illetve attól a kérdéstől, hogy az nem hagyta-e nyilvánvaló és súlyos módon figyelmen kívül azokat a korlátokat, amelyek e jogkörhöz szükségképpen kapcsolódnak, figyelemmel többek között az említett szabály világosságának és pontosságának mértékére, az abból eredő értelmezési vagy alkalmazási nehézségekre, valamint a szabályozást igénylő helyzet összetettségére (lásd ebben az értelemben: 2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 40., 43. és 44. pont; 2017. május 30-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 30. pont).
- 147 Másodsor, a jelen ügyben a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás releváns rendelkezéseinek az e szabályozások által követett célkitűzések fényében értelmezett szövegéből és rendszeréből egyértelműen kitűnik, hogy e rendelkezések önmagukban nem tekinthetők olyanoknak, mint amelyek arra irányulnak, hogy jogokat keletkeztessenek azon szervezetek számára, amelyek tekintetében azokat alkalmazni lehet.
- 148 A 2002. évi költségvetési rendelet 53. cikkének c) pontja és 53d. cikke, valamint a 2012. évi költségvetési rendelet 58. cikke (1) bekezdésének c) pontja ugyanis a Bizottságra bízta az Unió költségvetésének végrehajtásával kapcsolatos felelősséget, ugyanakkor e költségvetés végrehajtásának több lehetséges módjáról rendelkezik, amelyek közül az egyik, amelyet az első rendeletben „nemzetközi szervezetekkel való közös igazgatásnak”, a másodikban pedig „közvetett irányításnak” neveznek, lehetővé teszi ezen intézmény számára, hogy az ilyen szervezetekre „költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatokat ruházzon”, amely jogosultság keretében széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik.
- 149 Ezenkívül a 2002. évi költségvetési rendelet 53d. cikke az (1) és (2) bekezdésében kifejezetten kimondja, hogy valamely nemzetközi szervezetre csak akkor lehet bizonyos feladatokat bízni, ha a Bizottság a költségvetést közös irányítással hajtja végre, tehát abban az esetben, ha úgy döntött, hogy él a költségvetés végrehajtásának e módjának alkalmazására vonatkozó jogkörével, amely esetben az e szervezettel kötött egyedi megállapodásnak részletes rendelkezéseket kell tartalmaznia e feladatokat illetően. Ugyanígy a 2012. évi költségvetési rendelet 84. cikke (3) bekezdésének második albekezdése pontosítja, hogy abban az esetben, ha a Bizottság úgy határozott, hogy az Unió költségvetését a közvetett irányítás módját alkalmazva hajtja végre, a finanszírozási határozatnak meg kell határoznia többek között a megbízott szervezetet vagy személyt, a kiválasztás alapjául szolgáló kritériumokat és a rábízott feladatokat. E tekintetben egy ehhez hasonló rendelkezést a 2018. évi költségvetési rendelet 62. cikke (1) bekezdésének c) pontja és 156. cikkének (1) bekezdése immár elő is ír.

- 150 Végül e különböző rendelkezéseket, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 79. és 80. pontjában helyesen emlékeztetett, és amint arra a főtanácsnok az indítványának 51. pontjában rámutatott, az EUMSZ 310. cikk (5) bekezdésében és az EUMSZ 317. cikk első bekezdésében foglalt hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvére tekintettel kell vizsgálni.
- 151 Figyelembe véve ugyanis azt a szerepet és felelősséget, amelyet az elsődleges uniós jog és a költségvetési rendeletek a Bizottságra ruháznak az Unió költségvetésének végrehajtásával összefüggésben, ezen intézménynek valójában az a feladata, hogy felügyelje az említett elv tiszteletben tartását. Ebből következik, hogy abban az esetben, ha a Bizottság a költségvetés végrehajtásának azt a módját választja, amely valamely harmadik fél bevonásával jár együtt, mindenképpen köteles ügyelni arra, hogy ennek során, majd az érintett költségvetési feladatok végrehajtása során mindvégig betartsák az alkalmazandó feltételeket, különösen a vonatkozó pénzügyi alapok odaítélésére és azok ezt követő felhasználására vonatkozó feltételeket (lásd ebben az értelemben: 2019. február 28-i Alfamicro kontra Bizottság ítélet, C-14/18 P, EU:C:2019:159, 65. és 66. pont; 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 100. és 101. pont).
- 152 Következésképpen a szóban forgó rendelkezéseket olyanoknak kell tekinteni, mint amelyeknek az a célja, hogy megteremtsék azt a lehetőséget a Bizottság számára – egy széles mérlegelési jogkör alapján és a jogi, igazgatási, műszaki és pénzügyi feltételek összességének, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének tiszteletben tartása mellett –, hogy az költségvetés-végrehajtási feladatokat bízson nemzetközi szervezetekre, és nem az, hogy e szervezetekre olyan jogokat ruházzon, amelyek alapján azok bizony számíthatnak az ilyen feladatok rájuk való bízására vagy e megbízások további fennmaradására.
- 153 Harmadszor, ami az IMG azon érvelését illeti, amely szerint a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabály megsértése az uniós bíróságra háruló azon kötelezettségből ered, hogy a jelen ítélet 148. és 149. pontjában felidézett rendelkezések elemzése során figyelembe kell vennie a nemzetközi szervezetek elismerését, valamint az ezen elismerés vitatására vonatkozó különböző nemzetközi közjogi szabályokat, egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy olyan esetben, amikor a Bizottság egy adott szervezetre mint nemzetközi szervezetre költségvetés-végrehajtási feladatokat bíz, e megbízás később bármikor felülvizsgálható, a szükséges alaki és eljárási követelmények tiszteletben tartása mellett, ha az ilyen újbóli vizsgálatra vonatkozó döntés jogilag és ténybelileg egyaránt igazolt, amint az a jelen ítélet 111. pontjából következik.
- 154 Másrészt meg kell állapítani, hogy azok a szabályok, amelyekre az IMG hivatkozik, semmiképp sem voltak figyelembe vehetők a jelen kártérítési kereset elbírálásánál, amely a 2015. május 8-i döntésnek a Bíróság által a C-183/17 P. és C-184/17. P. sz. ítéletben megállapított jogellenességén alapult, függetlenül e szabályok esetleges tartalmának elemzésétől és azoknak az olyan szervezetek számára biztosított, bíróság előtti érvényesíthetőségének lehetőségétől, mint amilyen az IMG.
- 155 Mindenekelőtt ugyanis – amint az többek között a jelen ítélet 31. és 46. pontjából kitűnik – a 2015. május 8-i határozat éppen az IMG 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében vett nemzetközi szervezeti minőségével kapcsolatos kétségek fennállásán, és nem e minőségnek az egyik vagy másik értelemben vett végleges értékelésén alapul.
- 156 Ezenfelül, bár a Bíróság a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben ezeket a határozatokat jogi és ténybeli megalapozatlanságuk miatt semmisítette meg, semmi esetre sem döntötte el az eléje terjesztett jogviták tárgyán kívül eső azon kérdést, hogy jogi hibától mentes elemzés alapján és a

releváns ténybeli és jogi elemek egészét figyelembe véve, úgy kellett-e tekinteni, hogy az IMG rendelkezett e minőséggel, vagy épp ellenkezőleg, ezt kizártnak lehetett tekinteni, amint az a jelen ítélet 51. és 142. pontjából következik.

- 157 Végül e kérdésről jelenleg a Törvényszék dönthet a 2021. június 8-i azon határozattal szemben eléje terjesztett megsemmisítés iránti kereset elbírálása keretében, amellyel a Bizottság e tárgyban végleges jelleggel döntött.
- 158 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 57. pontjában rámutatott, az IMG – annak értékelése céljából, hogy a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabály megsértése kellőképpen súlyosnak tekinthető-e – nem alapíthatja érveit olyan szabályokra, amelyeknek a figyelembevétele szükségképpen azt feltételezi, hogy előzetesen el kell döntenek egy olyan kérdést, mégpedig az általa javasolt módon megválaszolva azt, amely egyrészt kívül esik azon jogviták tárgyán, amelyeknek a jelen fellebbezés a folyamánya, figyelemmel a Bíróság által a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben megállapított jogellenességre, másrészt felvetődhet az azon megsemmisítés iránti kereset alapján indult eljárásban is, amelyet az érintett ezzel párhuzamosan a Törvényszék előtt indított meg, és amelynek elbírálása a jelen fellebbezés benyújtásának időpontjában még folyamatban volt.
- 159 E tényezők egészére tekintettel a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 86–88. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bíróság által a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben megállapított jogellenességet nem lehetett magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabály megsértésének tekinteni, a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás rendelkezéseire hivatkozva, amelyek tekintetében e jogellenességet megállapították. Nem szükséges tehát megvizsgálni az IMG azon érveit, amelyek szerint e bíróság szintén tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 96. és 97. pontjában mellékesen megállapította, hogy e jogsértés mindenesetre nem volt kellően súlyos.

3) A gondossági kötelezettség megsértésére alapított, harmadik kifogásról

- 160 Végül harmadszor, ami a jelen ítélet 133. pontjában összefoglalt kifogást illeti, amely azon alapul, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 90–93. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jelen ügyben nem ismerte el, hogy a Bizottság megsértette azt a kötelezettségét, hogy az IMG helyzetének vizsgálata során gondosan járjon el, a következőket kell kiemelni.
- 161 Az elfogadhatóságot illetően, noha kétségtelenül úgy tűnik, hogy az IMG által a Bizottsággal szembeni kártérítési kérelmében felhozott fő kifogás a 2002. évi és 2012. évi költségvetési szabályozás kellően súlyos megsértésére vonatkozik, az IMG azt is felrója a Bizottságnak, hogy ezzel egyidejűleg súlyosan megsértett más elveket és jogszabályokat is, köztük a jogbiztonságra, a bizalomvédelemre, a meghallgatáshoz való jogra, valamint a gondos ügyintézéshez való jogra vonatkozó elveket és szabályokat is, amelyeket a Charta 41. cikke rögzít.
- 162 Közelebbről, az IMG az első fokon benyújtott beadványaiban kifejezetten hivatkozott az uniós bíróság egyes ítéleteire – nevezetesen a Bíróság 1991. november 21-i Technische Universität München ítéletére (C-269/90, EU:C:1991:438, 14. pont), 2008. december 16-i Masdar (UK) kontra Bizottság ítéletére (C-47/07 P, EU:C:2008:726, 92. pont), valamint a Törvényszék 2015. április 29-i Staelen kontra ombudsman ítéletére (T-217/11, EU:T:2015:238, 88. pont) –, amelyekben pontosították az uniós adminisztrációt a Charta e cikke alapján terhelő gondossági kötelezettség terjedelmét. Ezenkívül mind az eredeti eljárásban, mind pedig az ügynek a Törvényszék elé való részbeni visszautalását követő eljárásban ismételt hivatkozott arra, hogy

azok a kétségek, amelyekről a Bizottság a 2015. május 8-i levelében beszámolt, a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozásban szereplő „nemzetközi szervezet” fogalmának, illetve e fogalomra tekintettel az ő helyzetének, valamint az e helyzet jogi minősítésénél figyelembe veendő számos ténybeli elemnek – többek között az iratokat illetően – a nyilvánvalóan téves és hiányos elemzésen alapultak. Az említett szabályozások megsértésére és a gondossági kötelezettség megsértésére alapított kifogások tehát a jelen ügyben szorosan összefüggtek, ami igazolta, hogy azokat együttesen kell kezelni (lásd ebben az értelemben: 2022. június 16-i SGL Carbon és társai kontra Bizottság, C-65/21 P és C-73/21 P–C-75/21 P, EU:C:2022:470, 35. pont).

- 163 Végeredményben a Bizottság jól ítélte meg a jelen kifogás terjedelmét, amikor eredeti válaszbeadványában és az ügy Törvényszék elé való részbeni visszautalását követő észrevételeiben arra hivatkozott, hogy még ha feltételezzük is, hogy a 2015. május 8-i döntés jogellenes, e jogellenesség nem volt olyan, amelyet „egy általában alapos és gondos közigazgatási szerv hasonló körülmények között nem követett volna el”, mivel az ő eljárása, éppen ellenkezőleg, „szokásosan alapos és gondos” volt.
- 164 Az ügy érdemét illetően először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2015. május 8-i döntés – amely azon uniós jogi aktust képezi, amelynek alapján a jelen ügyben a szerződésen kívüli felelősséget vizsgálják – jogellenes jellegét a Bíróság már a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet 92–96. és 104. pontjában – amelyek már az ítélt dolog erejével rendelkeznek –, megállapította, amint arra a jelen ítélet 89. pontja emlékeztet.
- 165 E tekintetben, amint azt a C-183/17. P-INT. sz. végzés 22. és 23. pontja hangsúlyozta, és amint arra a jelen ítélet 46. és 49. pontja is emlékeztet, a Bíróság megállapította, hogy a Bizottság 2015. május 8-i határozata jogellenes volt abban a részében, amelyben egy olyan érvelés alapján vélekedett úgy, hogy kétségek állnak fenn az IMG-nek a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében vett nemzetközi szervezeti minőségét illetően, amely jogi hibát és nyilvánvaló értékelési hibát tartalmazott annyiban, hogy az ezen intézmény által figyelembe vett három tényező nem volt alkalmas e kétségek igazolására.
- 166 Ezenkívül a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet szóban forgó pontjaiból, valamint ugyanezen ítélet 85–87. pontjából, amelyek fényében azokat értelmezni kell, az következik, hogy a Bizottság ezen értékelése – sem magának a 2015. május 8-i határozatnak, sem pedig az ezen intézmény által az IMG tudomására hozott és az elsőfokú bírósági eljárás iratanyagának részét képező egyéb iratoknak az esetében – nem a szóban forgó három elemnek a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében vett „nemzetközi szervezeti” minőségre figyelemmel való elemzésén vagy relevanciáján és nem is magának e fogalomnak a terjedelmén alapul.
- 167 Végezetül, mindebből az következik, hogy az IMG bizonyítási elemek egész sorát terjesztette elő nemzetközi szervezeti minőségének alátámasztására, amelyet a Bizottság elmulasztott értékelni.
- 168 Másodszor, azon kérdést illetően, hogy a gondossági kötelezettség magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabálynak minősül-e, amelynek megsértése adott esetben megalapozhatja az Unió szerződésen kívüli felelősségét, amennyiben megállapítást nyer, hogy az kellően súlyos, mindenképp meg kell állapítani, hogy e kötelezettség, amely a Charta 41. cikkében biztosított megfelelő ügyintézéshez való jog szerves része, és amely általában alkalmazandó az uniós adminisztrációnak a nyilvánossággal való kapcsolattartás során való fellépésére, megköveteli, hogy az gondosan és megfelelő alaposítással járjon el (lásd ebben az értelemben: 2022. június 16-i SGL Carbon és társai kontra Bizottság ítélet, C-65/21 P és C-73/21 P–C-75/21 P, EU:C:2022:470, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 169 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából továbbá az következik, hogy e gondossági kötelezettség egy olyan jogi szabályt képez, amelynek az a célja, hogy magánszemélyek számára jogokat keletkeztessen, és amelynek megsértése bizonyos körülmények esetén felvetheti az Unió szerződésen kívüli felelősségét (lásd ebben az értelemben: 1990. március 27-i Grifoni kontra Bizottság ítélet, C-308/87, EU:C:1990:134, 6., 7. és 14. pont; 2008. december 16-i Masdar (UK) kontra Bizottság ítélet, C-47/07 P, EU:C:2008:726, 91. pont; 2017. április 4-i Ombudsman kontra Staelen ítélet, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 38. és 41. pont), nevezetesen olyankor, ha adott esetben megállapításra kerül, hogy e jogsértés – a jelen ítélet 146. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – kellően súlyos.
- 170 Végül az említett kötelezettség tiszteletben tartása alapvető jelentőséggel bír abban az esetben, ha azon uniós intézmény, szerv vagy szervezet, amelynek magatartása vagy aktusa adott esetben kérdéses, olyan széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik (1991. november 21-i Technische Universität München ítélet, C-269/90, EU:C:1991:438, 14. pont), mint amilyennel jelen esetben a Bizottság rendelkezett, amint az a jelen ítélet 148–152. pontjából következik. Ebből közelebbről az következik, hogy ha valamely fél olyan nyilvánvaló értékelési hibára hivatkozik, amelyet ezen intézmény, szerv vagy szervezett vétett, az uniós bíróságnak ellenőriznie kell, hogy az az adott ügy összes releváns elemét gondosan és részrehajlásmentesen megvizsgálta-e. Csak így lehet ugyanis megvizsgálni, hogy azon ténybeli és jogi elemek, amelyekről a szóban forgó jogkör gyakorlása függ, valóban fennálltak-e (1991. november 21-i Technische Universität München ítélet, C-269/90, EU:C:1991:438, 14. pont; 2022. június 16-i SGL Carbon és társai kontra Bizottság ítélet, C-65/21 P és C-73/21 P–C-75/21 P, EU:C:2022:470, 31. pont).
- 171 Így e kötelezettség jellegére tekintettel, amely elválaszthatatlanul kapcsolódik ahhoz a kerethez, amelyben az uniós adminisztráció egy adott esetben eljár, e kötelezettség kellően súlyos megsértésének egyértelművé válása csak a releváns ténybeli és jogi elemek összességének esetről esetre történő megvizsgálásából következhet, figyelembe véve azt a területet, feltételeket és körülményeket, amelyek között az említett kötelezettség az érintett intézményt, szervet vagy szervezetet terheli, valamint azokat a konkrét körülményeket, amelyek lehetővé teszik azok be nem tartásának megállapítását (lásd ebben az értelemben: 2017. április 4-i Ombudsman kontra Staelen ítélet, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 40. és 41. pont).
- 172 Harmadszor, ami azt a kérdést illeti, hogy e kötelezettség – adott esetben kellően súlyos – megsértését a jelen ügyben bizonyították-e, meg kell állapítani, hogy jogilag téves az az érvelés, amellyel a Törvényszék a megtámadott ítélet 91–97. pontjában azt állapította meg, hogy nem ez az eset.
- 173 Az IMG érveivel kapcsolatos állásfoglalás érdekében ugyanis a Törvényszék egyrészt azt állapította meg, hogy az ilyen jogsértés fennállását ki kell zárni, mivel „nem róható fel a Bizottságnak, hogy nem kötött új, közvetett irányítás melletti megbízásra vonatkozó megállapodást valamely szervezettel, miközben annak nemzetközi szervezeti jogállása az ezen intézmény tudomására hozott, erre vonatkozó információk alapján vitatható volt”. Márpedig ez az indok nem volt releváns, mivel a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben véglegesen megállapításra került, hogy a 2015. május 8-i döntés jogellenes volt annyiban, hogy egy olyan elemzést követően kérdőjelezte meg az IMG nemzetközi szervezeti minőségét, amely jogi hibát és nyilvánvaló értékelési hibát tartalmazott néhány olyan elem tekintetében, amelyekre kitért, illetve annyiban, hogy e korábbi határozatra és e konkrét jogellenességre tekintettel és nem a Bizottságnak az IMG jogállásának az esetleg a későbbiekben tudomására hozott más elemek alapján történő kétségbe vonására vonatkozó általános jogkörére tekintettel kellett volna az Unió szerződésen kívül felelősségének kiváltására alkalmas jogsértés fennállását minősíteni.

- 174 Másrészt a Törvényszék kimondta, hogy az IMG nem jelölte meg, hogy mennyiben minősül a Bizottságot terhelő gondossági kötelezettség megsértésének az a jogi hiba és nyilvánvaló mérlegelési hiba, amely a Bíróságot a 2015. május 8-i levél megsemmisítésére vezette. Márpedig az IMG érvelése világosan, pontosan és konkrétan meghatározta az ilyen jogsértés fennállását, amely szerinte abból eredt, hogy ezen intézmény olyan határozatot fogadott el, amely olyan hiányos elemek alapján vonta kétségbe az ő – 2002. évi és 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében vett – nemzetközi szervezeti minőségét, amelyeknek a Bíróság általi vizsgálata ez utóbbit annak a megállapítására vezette, hogy azok – sem ténybeli, sem jogi szempontból – nem voltak alkalmasak e kétségek igazolására, és hogy azokat a Bizottság olyan módon vette figyelembe, amely jogi hibát és nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmazott.
- 175 A Törvényszék tehát tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg azon gondossági kötelezettség megsértésének fennállását, amely a jelen ügyben a Bizottságot terhelte. Mivel a Törvényszék egyébiránt nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy e jogsértés a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében kellően súlyos-e, e téves jogalkalmazás a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését vonja maga után abban a részében, amelyben az a megtámadott ítélet 100. pontjában mint megalapozatlant elutasította az IMG kártérítési kérelmét.

2. A második jogalapról

a) A felek érvei

- 176 Ami a Törvényszék által elfogadhatatlanokként elutasított kártérítési kérelmeket illeti, az IMG először is arra hivatkozik, hogy e bíróság a megtámadott ítélet 49–59. és 68. pontjában megsértette indokolási kötelezettségét, és számos jogi hibát vétett, amikor mint ilyeneket elutasította az arra irányuló kérelmeit, hogy kötelezzék a Bizottságot a 2015. május 8-i döntésből eredő károk egy részének természetbeni jóvátételére. Az a személy ugyanis, aki az Uniónak betudható jogi aktus vagy magatartás által neki okozott károk megtérítését kívánja elérni, elfogadhatóan és alappal kérelmezheti, hogy e jóvátételre, akárcsak a jelen ügyben, természetben kerüljön sor. Ezt követően az IMG az ügy Törvényszék elé történő részbeni visszautalására reagáló írásbeli észrevételeiben mindössze arra szorítkozott, hogy ekként pontosítsa a már az eljárást megindító keresetlevélben is szereplő kártérítési kérelmet, annak aktualizálása érdekében. Végül a Törvényszék szerinte a megtámadott ítéletben nem talált semmilyen jogszerű okot arra, hogy ne lehessen helyt adni e kérelemnek.
- 177 Másodszor, a Törvényszék szerinte nem tett eleget indokolási kötelezettségének, és a megtámadott ítélet 60. és 68. pontjában több tekintetben is tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az IMG által hivatkozott egyes vagyoni károk újak voltak, és emiatt – mint elfogadhatatlanokat – elutasította az azokra vonatkozó kereseti kérelmeket. E kereseti kérelmek ugyanis csupán az első fokú eljárást megindító keresetlevélben már szereplő kereseti kérelmeknek egy jogszerűen kiigazított és továbbfejlesztett formában történő megismétlései voltak.
- 178 Harmadszor, a Törvényszék továbbá szerinte nem tett eleget indokolási kötelezettségének, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 63. és 68. pontjában – mint elfogadhatatlant – elutasította a jóhírnevének sérelméből eredő, 10 millió euróban számszerűsített nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelmét azzal az indokkal, hogy e kérelem jellege az eljárást megindító keresetlevélben előterjesztett egyeurós, jelképes összegű kártérítési kérelemhez képest megváltozott. Egyrészt ugyanis ez utóbbi szerinte egy olyan minősítést

tartalmazott, amely szerint ezt a jelképes számszerűsítést azzal a feltétellel terjesztették elő, hogyha befejezik az ügyet, amit az IMG az ügy Bíróság általi részbeni visszautalást követően benyújtott észrevételeiben indokokkal alátámasztva és részletezve ki is fejtett. Másrészt a Törvényszék hatásköre teljes mértékben kiterjed a pénzügyi jellegű jogvitákra, ami kizárja annak általa történő megállapíthatóságát, hogy egy olyan kérelem, mint a jelen ügyben eléje terjesztett kérelem, elfogadhatatlan.

179 A Bizottság vitatja mindezen érvek megalapozottságát.

b) A Bíróság álláspontja

180 Először is meg kell állapítani, hogy az a kártérítési kérelem, amelynek elbírálására a Törvényszék a T-381/15. RENV. sz. ügyben egyszerre rendelkezett hatáskörrel és egyszerre volt köteles, az a kérelem volt, amelyet a Bíróság a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélettel visszautalt eléje, minden más kérelem kizárásával.

181 Márpedig, amint az ezen ítélet rendelkező részének 4. pontjából, valamint az említett ítélet 1., 33., 39., 100. és 105. pontjából következik, amelyek e rendelkező rész szükséges alátámasztását képezik, a Bíróság által a Törvényszék elé ily módon visszautalt kártérítési kérelem megfelelt az IMG által a T-381/15. sz. ügyben benyújtott, elsőfokú eljárást megindító keresetlevélben előterjesztett kérelemnek, amelynek kizárólagos tárgya egyrészt az IMG által 28 millió euróra értékelt anyagi kár, másrészt, az érintett jóhírnevének megsértése miatt járó nem vagyoni kár volt, amelynek megtérítését egy egyeurós, jelképes összeg megtérítésével kívánt érvényesíteni, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 22., 46. és 48. pontjában emlékeztetett, amelyet a Bíróság előtti eljárásban a felek nem vitattak.

182 Ugyanakkor, amint az a Törvényszék által a megtámadott ítélet 40–42., 46., 48., 53., 54., 60. és 63. pontjában helyesen tett megállapításokból következik, az a kártérítési kérelem, amelynek az elbírálását az IMG az ügynek a Törvényszék elé való visszautalását követően benyújtott észrevételeiben kért tőle, egyértelműen és jelentős mértékben ki lett terjesztve az eredeti célját meghaladóan, hiszen ahhoz egy egész sor kérelmet adtak hozzá, amelyek először is széles körű eltiltásra való kötelezésre, másodsor új vagy az eredetileg állított anyagi károk megtérítésére, harmadszor pedig egy immár nem csupán egy 1 eurós, jelképes összegű, hanem egy 10 millió euró összegű nem vagyoni kár megtérítésére irányultak.

183 Márpedig nem engedhető meg, hogy az ügynek a Bíróság által a Törvényszék elő történő teljes vagy részbeni visszautalását követően a felperes új kérelmekkel megváltoztassa e jogvita azon tárgyát, amelyet eredetileg az elsőfokú bíróság elé terjesztettek, mivel e tárgyat, amint az az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, kizárólag az eljárást megindító keresetlevélben előterjesztett kérelmek határozzák meg (1979. szeptember 25-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, 232/78, EU:C:1979:215, 3. pont; 2019. november 7-i Rose Vision kontra Bizottság ítélet, C-346/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:939, 43. és 46. pont), úgy, ahogyan azokat az elsőfokú bírósági eljárás folyamán, az alkalmazandó feltételek vagy követelmények betartásával esetlegesen kiigazították vagy pontosították.

184 A jelen ügyben tehát nem volt elfogadható az IMG azon kérelme, hogy módosítsa az általa a T-381/15. sz. ügyben a Törvényszékhez benyújtott kártérítési kérelmet, amelyről e bíróságnak a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben szereplő részbeni visszautalást követően határoznia kellett, amint azt az említett bíróság a megtámadott ítélet 49. pontjában helyesen megállapította.

- 185 Ennélfogva a Törvényszék nem csupán jogilag indokolta kellőképpen azt a döntését, hogy a megtámadott ítélet 68. pontjában mint elfogadhatatlant elutasítja az ezen előírás megsértésével hozzá benyújtott kérelmeket, hanem jogilag igazolta is azt.
- 186 Következésképpen a jelen jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani, anélkül hogy állást kellene foglalni azokról az érvekről, amelyekkel az IMG a megtámadott ítélet azon további indokait vitatja, amelyek a fellebbező azon lehetőségére vonatkoznak, hogy kártérítési kérelem keretében kötelezés iránti kérelmeket terjesszen elő.

V. A T-381/15. RENV. sz. ügyben benyújtott keresetről

A. A visszautalásról

- 187 Amennyiben az ügy részben vagy egészben való eldöntését a per állása megengedi, az Európai Unió Bíróságának Alapokmánya 61. cikke első bekezdése értelmében a Bíróság, az esettől függően, maga is határozhat a jogvitáról vagy annak azon részéről, amelynek elbírálását a per állása megengedi, amellet, hogy az ügy azon részét, amelynek eldöntését a per állása nem teszi lehetővé, visszautalja a Törvényszék elé (lásd ebben az értelemben: C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítélet, 103. pont; 2021. október 28-i Vialto Consulting kontra Bizottság ítélet, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 139. pont).
- 188 A jelen esetben, mivel a jelen ítélet 181. pontjában említett kártérítési kérelem egyes aspektusai a Törvényszék előtt vita tárgyát képezték, és ezen aspektusok vizsgálata nem igényli további eljárásvezető vagy bizonyításfelvételi intézkedés meghozatalát, a Bíróság úgy véli, hogy azok eldöntését a per állása lehetővé teszi, és azokról végleges jelleggel határozni kell (lásd analógia útján: 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 130. pont; 2021. december 2-i Bizottság és GMB Glasmanufaktur Brandenburg kontra Xinyi PV Products [Anhui] Holdings ítélet, C-884/19 P és C-888/19 P, EU:C:2021:973, 104. pont), az alábbi korlátokon belül.

B. A Bizottságot a jelen ügyben terhelő gondossági kötelezettség kellően súlyos megsértése esetének fennállásáról

- 189 Először is, a per állása lehetővé teszi a határozathozatalt azon kérdést illetően, hogy az IMG-vel szemben a 2015. május 8-i döntés Bizottság általi meghozatalának időpontjában az ezen intézményt terhelő gondossági kötelezettségnek a jelen ítélet 173–175. pontjában megállapított megsértése az ezen ítélet 146. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében kellően súlyos-e ahhoz, hogy felvethesse az Unió szerződésen kívüli felelősségét.
- 190 E tekintetben mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy – amint azt a Bizottság helyesen állítja – a „nemzetközi szervezet” fogalma, amelyre a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás utal, olyan általános fogalom, amelynek értelmezése e szabályozások alkalmazásánál, többek között az ezzel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat hiányában, nehézségeket vethet fel.
- 191 Ezt követően ezen intézmény azt is megalapozottan hangsúlyozza, hogy e fogalom alkalmazása a jelen ügyben is bonyolult lehetett, és az IMG-nek a jelen ítélet 18. pontjában összefoglalt sajátos helyzetére tekintettel a tények jogi minősítésénél nehézségeket eredményezhetett.

- 192 Ugyanakkor a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy bár az ilyen értelmezési és alkalmazási nehézségek jellegüknél fogva magyarázatot adhatnak egy intézmény, szerv vagy szervezet eljárására olyan esetben, amikor bebizonyosodik, hogy úgy járt el, mint ahogyan hasonló körülmények esetén egy általában véve gondos és alapos közigazgatási szerv eljárta volna (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 10-i HTTS kontra Tanács ítélet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 43. pont), azok nem teszik kimenthetővé a gondosság nyilvánvaló elmulasztását egy olyan vizsgálat során, mint amelyet a Bizottságnak az IMG helyzetét illetően el kellett végeznie (lásd ebben az értelemben: 2017. április 4-i Ombudsman kontra Staelen ítélet, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), különösen olyankor, amikor e mulasztás abban nyilvánul meg, hogy nem tárta fel azokat a kérdéseket, amelyek a vizsgálat magját képezték, vagy azokból nyilvánvalóan nem megfelelő, hiányos, logikátlan vagy nem alátámasztott következtetéseket vont le (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2017. április 4-i Ombudsman kontra Staelen ítélet, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 104–106., 109., 112., 114. és 117. pont).
- 193 A jelen ügyben ugyanis a jelen ítélet 190. és 191. pontjában hivatkozott esetleges értelmezési és alkalmazási nehézségek nem alkalmasak arra, hogy megmagyarázzák egy olyan jogi és ténybeli igazoltságot nyilvánvalóan nélkülöző döntés meghozatalát, mint a 2015. május 8-i döntés, amelyről a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben jogerősen megállapítást nyert, hogy egyrészt nem tartalmazta a 2002. évi és a 2012. évi költségvetési szabályozás értelmében vett „nemzetközi szervezet” fogalmának semmiféle jogi elemzését, másrészt az alátámasztásaként hivatkozott elemek nem voltak alkalmasak arra, hogy kétségbe vonják az IMG nemzetközi szervezeti minőségét.
- 194 Ebből következik, hogy a jelen ügyben a Bizottságot terhelő gondossági kötelezettség kellően súlyos megsértése bizonyítást nyert.

C. A hivatkozott károkról és a megállapított jogsértéssel fennálló okozati összefüggésről

- 195 Másodszor, ami azokat a feltételeket illeti, amelyektől az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapíthatósága egy adott esetben függ, az előző pontban megállapított feltételen kívül emlékeztetni kell arra, hogy e feltételek – amint az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik – egyrészt a hivatkozott kár vagy károk tényleges fennállásával, másrészt pedig az Unió vitatott eljárása és az abból eredő kár vagy károk közötti okozati összefüggés meglétével kapcsolatosak (2021. október 28-i Vialto Consulting kontra Bizottság ítélet, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 138. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 196 A jelen ügyben az IMG a 2015. május 8-i határozattal neki okozott nem vagyoni és vagyoni károk megtérítését kéri. Amint az a jelen ítélet 55. és 185. pontjából következik, e kártérítési kérelmeket a Törvényszék – helyesen – részben elfogadhatatlanoknak minősítette. A bírósági eljárás e szakaszában tehát e kérelmek közül egyedül azok a kérelmek vitásak, amelyek egyrészt az IMG jónévének sérelméből eredő nem vagyoni kárra vonatkoznak, egy egyeurós szimbolikus összegben, másrészt pedig arra a vagyoni kárra, amely lényegében abból áll, hogy az érintett esetlegesen elvesztette azon esélyét, hogy a Bizottság vele mint a költségvetés végrehajtására irányuló feladatok ellátásával megbízott nemzetközi szervezettel az Unió költségvetésének közvetett irányítás keretében történő végrehajtására új megbízási megállapodásokat kössön, és hogy ezen a jogcímen „közvetett költség-keretként” az uniós finanszírozásra jogosult tényleges költségeknek minősíthető általános adminisztratív költségek átalányban meghatározott százalékának megfelelő összeget megkapja.

- 197 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a nem anyagi vagy nem vagyoni jellegű kár bizonyos esetekben az azt okozó jogellenes aktus megsemmisítésével megfelelő és kellő módon jóvátettnek tekinthető (1987. július 9-i Hochbaum és Rawes kontra Bizottság ítélet, 44/85, 77/85, 294/85 és 295/85, EU:C:1987:348, 22. pont; 2008. február 28-i Neirinck kontra Bizottság ítélet, C-17/07 P, EU:C:2008:134, 98. pont; 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 72. pont; 2017. május 30-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 49. pont).
- 198 A jelen ügyben kétségtelenül megállapítást nyert, hogy a Bizottságot terhelő gondossági kötelezettség ezen intézmény általi kellően súlyos megsértése az IMG jóhírnevének sérelméből álló nem vagyoni kárt okozott az IMG-nek, mivel ezen intézményt egy olyan határozat elfogadására vezette, amely az IMG nemzetközi szervezeti minőségével kapcsolatos kétségeknek adott hangot olyan elemek alapján, amelyek nem voltak alkalmasak arra, hogy e kétségeket akár jogi, akár ténybeli szempontból igazolják. Konkrétan, az IMG a Törvényszék előtti eljárásban a megfelelő határidőn belül benyújtott néhány okirati bizonyítékot, amelyek kellőképpen bizonyítják, hogy e határozat az érintett európai és nemzeti szintű intézményi és szakmai körökben milyen visszhangot kapott.
- 199 Ugyanakkor a Bíróság megállapította az említett határozat jogellenességét, és azt a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben megsemmisítette. Ezenkívül e megállapítás egyértelmű megfogalmazása – a jelen ítélet 197. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – alkalmas arra, hogy biztosítsa az IMG által elszenvedett nem vagyoni kár megfelelő és elégséges jóvátételét, figyelembe véve azt az összefüggést, amelyben arra sor került.
- 200 Ennélfogva az IMG kártérítési kérelmei közül azokat, amelyek a 2015. május 8-i döntés jogellenességéből eredő nem vagyoni kárra vonatkoznak, mint megalapozatlanokat el kell utasítani.
- 201 Másodszor, a per állása viszont nem teszi lehetővé a határozathozatalt abban a részében, amely azon vagyoni kárra vonatkozik, amelynek megtérítését az IMG kérheti.
- 202 Ugyanis, noha az IMG kártérítési kérelme egészében véve a Törvényszék előtti eljárás írásbeli és szóbeli vita tárgyát képezte, e bíróság nem elemezte az érintett fél e vagyoni kárra vonatkozó állításainak megalapozottságát. Ezenkívül az elsőfokú bírósági eljárás iratainak vizsgálatából az derül ki, hogy a Bíróság jelenleg nem rendelkezik az összes olyan ténybeli elemmel, amely szükséges ahhoz, hogy kellő bizonyossággal elvégezhesse az ezen elemzéssel járó összetett ténybeli értékelést, figyelemmel különösen a C-183/17. P. és C-184/17. P. sz. ítéletben, valamint a jelen ítélet 45. pontjában felidézett azon körülményre, hogy az említett vagyoni kár csupán azon esély elvesztéséből állhatott, hogy az IMG-re mint nemzetközi szervezetre nem bíznak többé költségvetés-végrehajtási feladatot.
- 203 Következésképpen az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé annak érdekében, hogy az határozzon a hivatkozott vagyoni kár fennállásáról és adott esetben annak terjedelméről, valamint – amennyiben azt jogilag kellőképpen bizonyítanak – a kár és a jelen esetben a Bizottságot terhelő gondossági kötelezettségnek a Bíróság által a jelen ítéletben véglegesen megállapított kellőképpen súlyos megsértése közötti okozati összefüggés meglétéről.

VI. A költségekről

- 204 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikke értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 205 A jelen ügyben, mivel az IMG a C-619/20. P. sz. ügyben pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell őt a költségek viselésére.
- 206 A C-620/20. P. és a T-381/15. RENV. sz. ügyet illetően emlékeztetni kell arra, hogy bár egyes kereseti kérelmek tekintetében mind az IMG, mind a Bizottság pervesztes lett, az IMG kártérítési kérelmét részben vissza kell utalni a Törvényszék elé. Következésképpen ebben a két ügyben, az eljárási szabályzat 137. cikkének megfelelően, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásra is alkalmazni kell, a költségekről nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a C-619/20. P. és C-620/20. P. sz. ügyeket az ítélethozatal céljából egyesíti.
- 2) A Bíróság a C-619/20. P. sz. ügyben a fellebbezést elutasítja.
- 3) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2020. szeptember 9-i IMG kontra Bizottság (T-381/15 RENV, EU:T:2020:406) ítéletét hatályon kívül helyezi abban a részében, amelyben az mint megalapozatlant elutasította az International Management Group (IMG) azon kárra vonatkozó kártérítési kérelmét, amelyet az Európai Bizottságnak az ezen intézmény 2015. május 8-i levelében foglalt azon döntése okozott, hogy nem köt vele új megbízási szerződést a közvetett irányítás keretében.
- 4) A Bíróság a C-620/20. P. sz. ügyben a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasítja.
- 5) A Bíróság a T-381/15. RENV. sz. ügyben benyújtott keresetet elutasítja abban a részében, amelyben az annak a nem vagyoni kárnak a megtérítését kéri, amelyet a jelen rendelkező rész 3. pontjában említett döntés okozott az International Management Group (IMG) számára.
- 6) A Bíróság a T-381/15. RENV. sz. ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé annak érdekében, hogy az határozzon a jelen rendelkező rész 3. pontjában említett kérelem azon részéről, amely az International Management Group (IMG) által hivatkozott vagyoni kárra vonatkozik.
- 7) A Bíróság a C-619/20. P. sz. ügyben az International Management Groupot (IMG) kötelezi a költségek viselésére.
- 8) A Bíróság a C-620/20. P. és a T-381/15. RENV. sz. ügyekben jelenleg nem határoz a költségekről.

Aláírások